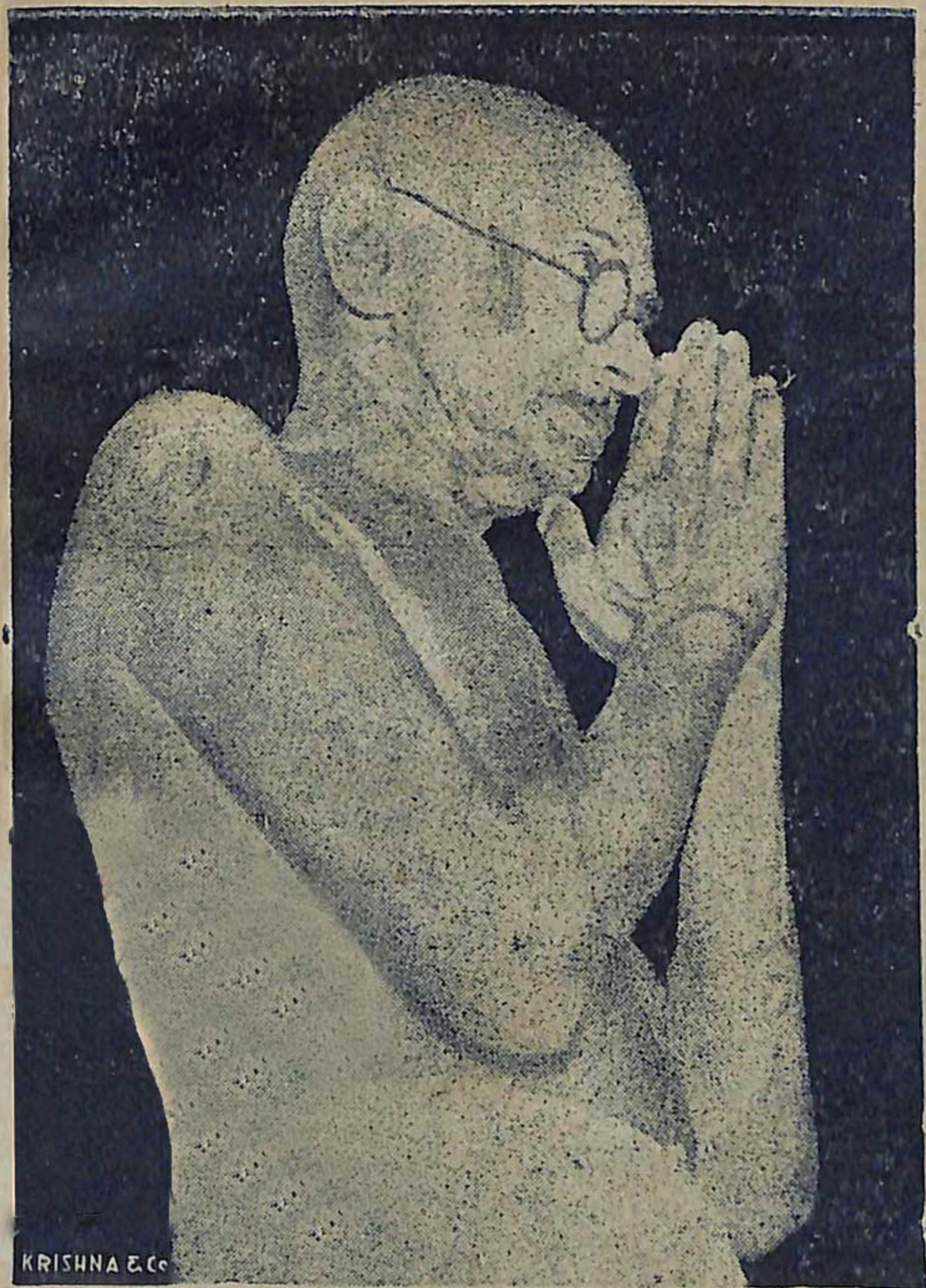

ബാപുജി

KRISHNA & Co

വള്ളത്തോൾ

ബാപുജി

ഗ്രന്ഥകർത്താ:-

വള്ളത്തോൾ

ടിപ്പണീകാരൻ:

‘ഉള്ളാട്ടിൽ ഗോവിന്ദൻകുട്ടിനായർ.

ഒന്നാംപതിപ്പ് കോപ്പി 1000. 1951 ഒക്ടോബർ
രണ്ടാംപതിപ്പ് കോപ്പി 2000. 1954 ജൂലായ്
മൂന്നാംപതിപ്പ് കോപ്പി 1000. 1957 ജൂൺ

പകർപ്പവകാശം സി. കമലയ്ക്ക്.

പ്രസാധകന്മാർ:
വള്ളത്തോൾ ഗ്രന്ഥാലയം, ചെറുതുരുത്തി.

വില ഒരുരൂപിക.

അച്ചടി:
വള്ളത്തോൾ പ്രിന്റിങ് & പബ്ലിഷിങ് ഹൗസ്,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

ബാപ്പജി

I

(കേക)

മിടിപ്പാൻ നെഞ്ചിനില്ല
രക്തസഞ്ചാരം; ചൊറു
നെടുവിപ്പിടുവാനി-
ല്ല, കമേ വായുസ്പന്ദം;
കരയാൻ കണ്ണീരില്ല;
വാക്കില്ല വിലപിപ്പാൻ—
കരകാണാത്ത കുട്ടം
ദുഃഖത്തിലാണ്ടു നമ്മൾ!
പരമാം ധർമ്മം പരി-
പ്പിച്ച നിസ്സഹനീ നാം

ഗാന്ധിജി വെടിയേറ്റു വീണതുമുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിതാഞ്ജനം പുണ്യതീർത്ഥങ്ങളിൽ ഒഴുകിയതുവരെയുള്ള വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളെ പരാമർശിച്ച് എഴുതിയവയാണ് ഇതിലെ ഗാനങ്ങൾ.

ചൊറു=കുറച്ചു. വായുസ്പന്ദം=വായുവിന്റെ ചലനം. ആണ്ടു എന്ന പദം നിസ്സഹായതയുടെ പാരമ്യത്തെ കാണിക്കുന്നു. പരമാം ധർമ്മം=ശ്രേഷ്ഠമായ ധർമ്മം (അഹിംസ): 'അഹിംസാ പരമോ ധർമ്മഃ' എന്ന ആപ്തവാക്യം ഓർക്കുക. (മാതൃദുഃസേവനവും ശ്രേഷ്ഠമായ ധർമ്മംതന്നെ. 'ജനനീ ജന്മമൃത്യു സപ്താദപി ഗരീയസി' എന്നുണ്ടല്ലോ.) നിസ്സഹൻ=ആഗ്രഹമില്ലാത്തവൻ: അനാസക്തി

ഗുരുക്ഷിണ കൈത്തോ -
 കണ്ടയാലല്ലോ നല്ലീ!
 വരുവിൻ കൃതഘ്നതേ,
 നീചതേ, ഹിംസാലുതേ,
 ഭരതക്ഷിതിയിലും
 നിങ്ങളുടെമുന്നായ്!
 ഉലകിൻഗുരുവിനെ,-
 ബുദ്ധരതനേതാവിനെ-
 കൊലചെയ്തവനേ, നിൻ
 ക്രൂര്യത്തെച്ചമക്കയാൽ
 തലപൊന്തിക്കാൻ വയ്യാ-
 ഞ്ഞെന്നായിയല്ലോ, മാന്യൻ
 ബലവദ്ഗംഗാധരൻ
 പിറന്ന മഹാരാഷ്ട്രം;

യോഗമാണ് ഗാന്ധിജി ജീവിതാദർശമായി കരുതിയിരുന്നത്. അഹിംസ പഠിപ്പിച്ച ഗുരുവിനു നല്ലീയ ക്ഷിണ ഹിംസയത്രേ! ഹിംസാലുത=ഹിംസാപരതപം. നന്ദികേടിനും കുടിലപ്രവൃത്തികൾക്കും ഭാരതഭൂമിയിൽ സ്ഥാനമില്ല; ഗാന്ധിജിയുടെ വധം അപര്യുക്തം, ഇനി ഇവിടെ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഉലകിൻഗുരു—ഗാന്ധിജി മനുഷ്യവസ്തുത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ നിലനില്പിനുവേണ്ടിയുള്ള ധർമ്മങ്ങളെയാണല്ലോ ഉപദേശിച്ചിരുന്നത്. ബലവദ്ഗംഗാധരൻ—ലോകമാന്യതയിലകന്റെ പേർ. ഗാന്ധിജിയുടെ ഘാതകനായ ഗോഡ്സെ മഹാരാഷ്ട്രക്കാരനത്രേ. റോതി=ആയുധം. ദേദിയുക്കു=ചിളത്തുക. മതദ്രാസ്ത, ഇന്ത്യയെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചപ്പോൾതന്നെ ഗാന്ധിജിയുടെ ഹൃദയത്തെയാൽ.

മാതൃഭൂമിയെ രണ്ടായ്-
 കീറിയ മതഭ്രാന്തിൻ-
 ഹേതിയാലപ്പോരത്തന്നെ-
 യുദ്ധം ചിളിപ്പിച്ചു
 വേദാന്തവുമായ
 തിരുനെഞ്ചിനെയല്ലോ
 ഭേദിച്ചു ഹാ, നിൻ പാഴ്ത്തോ-
 ക്കെ, നീതിയിൽക്കൊഴുത്തു ഭീരോ?
 എന്തിനായാർക്കു ഗുരു-
 ഹത്യയിലുന്മാപം?
 അന്തിമമുറ്റത്തത്തിൽ-
 സ്പന്ധിച്ചു തൊഴുകയാൽ

ചിളിപ്പിക്കുന്നു. ഭീരോ എന്ന സംബോധന ചിളിപ്പിച്ചു ഹായെന്ന്
 വീണ്ടും ചിളിക്കുന്നതിലുള്ള അസാധാരണതയെയും അത്ഭുതകൃത്യത
 യെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതാപം=പശ്ചാത്താപം. അച്ഛൻ=
 സ്വർഗ്ഗപിതാവ് (ദൈവം). കൃഷ്ണദേവൻ, യഹൂദർ തന്നെ കുരിശി
 ലേററമ്പോരും അജ്ഞരായ അവർക്കു മാപ്പുകൊടുക്കണമെന്ന് ഈശ്വ
 രനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി. ഏതാനും ദിവസംകൂടി തന്റെ
 പ്രാർത്ഥനയോഗത്തിൽ ബോമ്പെയ്നിൽ മദൻലാലിന് മാപ്പു
 കൊടുക്കണമെന്ന് ഗാന്ധിജിയും പറയുകയുണ്ടായല്ലോ.

തുല്യഭാവനൻ=(ഹിന്ദുക്കളെയും മുസ്ലിമാന്മാരെയും കൃഷ്ണാ
 നികളെയും) ഒരേ നിലയിൽ കാണുന്നവൻ. നതികൾ=സ്തുതികൾ.
 പ്രാർത്ഥനയോഗങ്ങളിൽ എല്ലാ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും സ്തോത്ര
 ണങ്ങൾ പാരായണംചെയ്തിരുന്നു. കൗതുകാധിക്യം—ഇതിനുമുമ്പ്
 അത്തരം സ്തോത്രങ്ങൾ ഒരേ സന്ദർഭത്തിൽ കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട്

'ഇത്തോക്കകാരനാകൂൻ
 നല്ലവേണമേ മാപ്പെ'—
 നന്മനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാം,
 രണ്ടാമറ്റാമിക്തസ്ത്ര!
 തുല്യഭാവനയെ—
 നാനാ ശിഷ്യരെക്കൊണ്ടു
 ചൊല്ലിച്ച നതികളെ—
 ക്ഷൗതുകാധികൃത് ഗുരോ,
 അല്ലാഹു മിശിഹാവി—
 ശ്വരനി മുപ്പേരായ് നി—
 നല്ലയോ ചെയ്തിക്കൊണ്ടു,
 നാറത്തോറും ജഗദീശൻ?
 അസ്തമിന്നൊപ്പം പൂകീ,
 രക്താംഗരിയസൂര്യർ;
 ഇത്തേജിഷ്ഠരിലാദ്യൻ
 നാളെയും വരും വാനിൽ;

ഈശ്വരനുപോലും വാലിച്ച കൗതുകം തോന്നാം! 'ഈശ്വരൻ അല്ലാ.....
' എന്ന ഗാന്ധിജിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനാഗാനം കാക്കുക.
 അസ്തം പൂകീ=അസ്തമിച്ചു. രക്താംഗർ=രക്തമായ. (പുവന;
 ചോരയോടുകൂടിയ) അംഗത്തോടുകൂടിയവർ. തേജിഷ്ഠർ=തേജസ്വി
 കൾ. സത്തമൻ എന്ന വിശേഷണം പാപഗ്രഹമായ സൂര്യനെ
 അപേക്ഷിച്ചു ഗാന്ധിജിയ്ക്കുള്ള ഭക്തികൃഷ്ണം വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. പ്ര
 ത്യാദിസ്തം=വീണ്ടും ഉദിക്കുക. 'പുണ്യാണ്ടഴിയെങ്കിൽ'—'പെരുത്ത
 നൂറാണ്ടിനിടയ്ക്കൊരിയ്ക്കൽ' മാത്രമാണല്ലോ, ഈ മരുപ്പറമ്പിലെ
 സ്തം ഈശ്വരൻ മഹാനാരെ അയയ്ക്കുന്നതി!

സത്തമൻ രണ്ടാമനോ
 സഹസ്രവർഷങ്ങളാൽ
 പ്രത്യഭിച്ഛേയ്ക്കാം പക്ഷേ,
 പുണ്യമുണ്ടുഴിയെങ്കിൽ!
 വേടൻറയമ്പാൽ കൃഷ്ണൻ,
 കുരിശോറത്താൽ കൃഷ്ണ,
 മൃഗമൻറ തോക്കാൽ ഗാന്ധി-
 ദേവനും ദേഹംവിട്ടു:
 കൂടചേഷ്ടിതരെ മുൻ-
 നിന്താതെ നേരേചെല്ലാൻ
 പേടിയുണ്ടാവാം മൃതി-
 ക്ഷീദശമഹാന്നാരിൽ!
 സ്വർഗ്ഗമന്തനാടേ, നീ, നി-
 ന്നൈകൃതധാരാവെക്കൊണ്ടു

കൃഷ്ണ, കൃഷ്ണൻ ഇവരോടു സമശീഷ്യാനാണ് ഗാന്ധിജി എന്ന്
 മൂന്നുപേരുടെയും മരണത്തിന്റെ സാദൃശ്യംകൊണ്ടു വെളിച്ചപ്പെടു
 ത്തുന്നു. കൂടചേഷ്ടിതർ=കുളുത്തരക്കാർ. മരണത്തിനു നേരിട്ടു
 ചെല്ലാൻ പേടിയുള്ളതുകൊണ്ടാണോ, ഈ മഹാന്നാരുടെ മൃതിയ്ക്കു
 കപടവേലക്കാർ കാരണക്കാരായിനിന്നതെന്നു സംശയിക്കുന്നു.
 സ്വർഗ്ഗമന്തനാടേ—ഹിന്ദുക്കൾക്ക് സ്വർഗ്ഗ ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിലെ പ്രധാ
 നവസ്തുതയാണല്ലോ. ഐക്യധാരാവ്=ഐക്യത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാ
 വ്. സർവ്വഭാഷാഭൈരവിയായിരുന്നു ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശ
 ങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനം. സുഹൃത്ത്—പലപ്പോഴും മരണത്തിന്റെ
 അടുക്കലെയ്ക്കു പാഞ്ഞുചെന്ന ആ ധർമ്മധീരൻ ജീവിതത്തെപ്പോ
 ലെ മരണത്തെയും സ്നേഹിച്ചു. രാമനാമത്താൽ—ഗാന്ധിജി 'ഹാ

കൃത്യവെ ക്ഷണിപ്പിച്ചു;
 വന്നെത്തി സുഹൃത്തവൻ;
 രാമനാമത്താലുടൻ
 സ്വാഗതം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു—
 ഭീമാനീയതിഥിയെ
 സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു!
 ഇച്ചളിനിലം വിട്ടു—
 പോകുവാനവിടുന്നോ—
 നിഷ്കിഞ്ജേസ്സമീപിച്ചു
 യാത്രമാം വിമാനം തേ;
 നിശ്ചലം നിലക്കൊണ്ടു
 ലോകം കാണാത്തു
 സ്വപ്നമരണനാ—
 മഞ്ജയിലന്യൻ ഭീഷ്മൻ.

*

*

*

ഓം' എന്ന് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടാണ് വെടിയേറു നിലംപതിച്ചത്.
 ഇച്ചളിനിലം=സ്വർണ്ണം, ഹിസാലുത മുതലായവയാൽ നിവാസയോ
 ഗ്യമല്ലാതായിത്തീർന്ന നാട്. യാത്രം=യമനേസ്സംബന്ധിച്ചത്.
 ഇച്ഛിഞ്ജേ—മരണത്തിന്ന്. ഏതാനുംനാൾക്കുമുമ്പു മഹാത്മജി മാതൃ
 ഭൂമിയുടെ ഭൂസ്ഥിതികൾ താൻ മരിച്ചാനുശിഷ്ടനെന്നു എന്ന് ഒരു
 പത്രപ്രവർത്തകനോടു പറയുകയുണ്ടായി. ലോകർ—പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു
 വന്നിരുന്ന ആളുകൾ. തന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കൊത്തു മരണം സംഭവിച്ചതു
 കൊണ്ടാണ്, അദ്ദേഹം മറ്റൊരു ഭീഷ്മൻ—ഭീഷ്മൻ സ്വപ്നമരണ
 നാണല്ലോ—ആണെന്നു പറഞ്ഞത്.

II

കൊന്നാനഹോ, വിവിധജാതിമതസ്ഥരെച്ചേ-
 ഞ്ഞാനാക്കുവാൻ സ്തുതി രചിച്ച മഹാനെ മുർഖൻ;
 ഇന്നാട്ടിനെന്തൊരു വിപത്തിതിൽ ചീതെ? നമ്മൾ
 നിന്നാഥരായ്; ഗുരുകുലപുതമായി ലോകം! 1

അച്ഛന്യശീലനടയുണ്ടകൾകൊണ്ടു ഖാദി-
 പ്രച്ഛന്നമാം പ്രശമമങ്ങു നിലംപതിച്ചു;
 വിച്ഛിന്നമായ്, വിളവടുത്ത ജനൈകമത്യം;
 സ്വച്ഛന്ദമുണ്ണാഴുകി, ഭാരതജീവരക്തം. 2

മുച്ചൂടുമറ്റു വിജയാശകളെങ്കിലും, പേ-
 ത്തുറച്ചൂട്ടിൽ പാടിയ നമുക്കൊഴുകായ് കണ്ണീർ:

1. സ്തുതി=ധർശാസ്രം. ധർശാസ്രാന്തസ്തുതമായ (ലോകക്ഷേമത്തിനായുള്ള) ജീവിതമാണല്ലോ ഗാന്ധിജി നയിച്ചിരുന്നതു്. നിന്നാഥർ=നാഥനില്പാത്തവർ. ഗുരുകുല പതം=ഗുരുകുലത്തിൽനിന്നു് ഭ്രംശിച്ചതു്. ലോകത്തിന്നാകെത്തന്നെ ഗുരവാണ് ഗാന്ധിജി എന്നു വ്യംഗ്യം. ഇനി ആരുള്ളു; ലോകത്തിൽ ഐക്യവും സമാധാനവും സ്ഥാപിപ്പാൻ?

2. ചണ്ഡശീലൻ=ശൂരസ്വഭാവൻ. ഖാദിപ്രച്ഛന്നം=ഖദറുകൊണ്ടു മറച്ചതു്. പ്രശമം=ശാന്തസ്വഭാവമെന്നർത്ഥം. വിച്ഛിന്നം=തുണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു്. ഗാന്ധിജിയുടെ അസാധാരണയത്നത്താൽ ജനങ്ങളിൽ തഴച്ചുതുടങ്ങിയ ഐക്യം തകർന്നപ്പോഴു് എന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നു് ഉറന്നൊഴുകിയ രക്തം ഇന്ത്യയുടെതന്നെ ജീവരക്തമാണെന്നും സാരം.

സ്വച്ഛസ്ഥിതിയ്ക്കി, തിനെയൊപ്പിയെടുത്തിരുന്ന
തൃച്ചക്കന്തൽപ്പടവ, ചോര പുരണ്ടതായ്പ്പോയ്! 3

അപ്പാടലാഭയൊടു നമ്മുടെ വൃദ്ധസുഗ്രന്
കെല്ലാറു വീണു, പുരുഷാരമഹാസ്ത്വത്തിൽ;
പിൽപ്പാടുദിത്തുകയ്മില്ല;-റുക്മിരിട്ടിൽ-
ത്തപ്പിത്തടഞ്ഞു നടക്കൊളുക്കതന്നെ നമ്മൾ! 4

ക്കീണിച്ചടങ്ങി തനുചേഷ്ടകളൊക്കെ;-യെന്നാൽ-
മേണാൻ പുഞ്ചിരി മുഖത്തു വിടർത്തിനൂ,
പ്രാണപ്രദാനസമയത്തുമൊരപ്രസാദം
കാണാഞ്ഞു, നിർഭയനിൽ മൃത്യു പകച്ചിരിയ്ക്കാം! 5

3. ആശ അസ്തമിച്ചവെങ്കിലും നാം വൃസനിയ്ക്കരുത് എന്ന്. ഓരോ അവസരത്തിലും നമ്മുടെ വൃസനത്തെ സാന്ത്വനങ്ങളെക്കൊണ്ട് അകറ്റിയിരുന്ന അദ്ദേഹം അന്തരിച്ചു. തൃച്ചക്കന്തൽപ്പടവ=വേർപിടിച്ചു; 'തൃ' എന്ന വിശേഷണം ചക്കയുടെ ഐശ്വര്യദായകത്വത്തെ കാണിയ്ക്കുന്നു.

4. പാടലാഭം=(ചോരയൊലിയ്ക്കുവാലുള്ള) രക്തവണ്ണം. പുരുഷാരമഹാസ്ത്വം=(പ്രകൃതിനാശയാഗത്തിലെ) ആറുള്ളട്ടമാകുന്ന മഹാസമുദ്രം. ഇന്ത്യയുടെ ഭാവി ഇരുൾ നിറഞ്ഞതാണെന്ന് അലങ്കാരഭംഗിയിൽ പറയുന്നു.

5. തനുചേഷ്ട=ശരീരത്തിന്റെ ഇളക്കം. പ്രാണപ്രദാനസമയം=(മരണത്തിനു) ജീവനെ കൊടുക്കുന്ന സമയം. അപ്രസാദം=രെളിവില്ലായ്മ. പ്രായേണ പ്രാണൻപോകുമ്പോഴും പ്രസന്നരായി പുഞ്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന നിർഭയ(ധീര)ന്മാരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത മൃത്യു ആസന്നമരണനായ ഗാന്ധിജിയുടെ പുഞ്ചിരി കണ്ടിട്ട് അമ്പരന്നു എന്നു വരാം!

ദ്രോഹിയ്ക്കുമേതൊരു പിശാചിനെ നീക്കിനിർത്താ-
നാഹന്ത, മന്ത്രമവിടുന്നു ജപിച്ചുപോന്നു,
ആ ഹിംസതന്നെ നിജതീക്ഷ്ണനവങ്ങൾകൊണ്ടി
മാഹാത്മ്യമുത്തിയുടെ മാറു പിളർത്തിയല്ലോ!

6

അന്നെഞ്ചിൽ നിശ്ചലമമന്ദം, പരാശ്രയത്തിൽ-
നിന്നാർഭുവിനെയുന്തിയെടുത്ത കൈകൾ;
എന്നെല്ലാമായ് മുറുകി, യേറിയനാളഹിംസാ-
സന്ദേശമിങ്ങളിനിന്ന ശുഭാധരങ്ങൾ!

7.

മാനിച്ചതില്ല ഗുരുവിന്റെ മനുഷ്യധർമ്മ-
ഗാനത്തെ മത്സരിക്കുകയും; -മതുളമല്ലീ,
താനാഴ്ത്തോറുമൊരു നാളിൽ വഹിച്ചുപോന്ന
മൗനവ്രതത്തെയവസാനവിഹീനമാക്കി!

8

6. നിജതീക്ഷ്ണനവങ്ങൾ=തന്റെ നിശിതങ്ങളായ നവ
ങ്ങൾ; വെടിയുണ്ടകൾ. മാഹാത്മ്യമുത്തി=മാഹാത്മ്യം ഉടലെ
ടുത്തതുപോലുള്ള ആൾ. ഹിംസയാകുന്ന പിശാചിന്റെ പ്രതി
കാരപ്രവൃത്തിയായി വധത്തെ ഉൽപ്രേക്ഷിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

7. ഗാന്ധിജി കൂപ്പുകൈകളോടുകൂടിയാണ് നിലംപതിച്ച
തെന്നോക്കുക. ആർഷ്ഭവ്=ഭാരതം. അളിനിന്ന=ഉപദേശിച്ചു
പോന്ന. മരണത്തെ വ്യംഗ്യഭംഗിയിൽ ചിത്രണം ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നു.

8. അവസാനവിഹീനം=അവസാനമില്ലാത്തത്. മനുഷ്യ
ധർമ്മഗാനത്തെ—സത്യം, അഹിംസ തുടങ്ങിയ സനാതനധർമ്മങ്ങ
ളെ മുൻനിർത്തിയുള്ള ഗാന്ധിസന്ദേശങ്ങളായ പ്രഭാഷണങ്ങളെ. മത്സരി
കൾ=ജാതി—മതാദിസ്സമുക്തമായവർ. ആട്ടുവട്ടത്തിലൊരു ദി
വസമേ ഗാന്ധിജി മൗനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നുള്ളു.

കൃസ്തുഗാനിഹിതം-മുസൽമാൻ-ശിഖമുഖ്യരോരോ
 പൃത്തം വരച്ചു തനതാക്കിയെടുത്തിരുന്നാൽ
 മന്ത്രിയപമെങ്ങു കടികൊണ്ടിടുമെന്നു ചിന്തി-
 ച്ചത്രേ, യോദ്ധുവിനടഞ്ഞു വിഘോഷനങ്ങൾ! 9

കേൾക്കില്ല, സുഗൃതവികസപരമാ സ്വപരം നാം;
 നോക്കില്ല നമ്മെയിനി, യാക്കുന്നിപ്പോ നേത്രം;
 തോക്കെന്നു, മൂന്നു വെടി—യെങ്ങു പരിക്കുപാടി-
 ലാക്കാക്?—ഭൂതപരമിച്ചരിതം ജഗത്തിൽ! 10

9. ഓരോ മതക്കാരും തങ്ങൾ വേറെ വേറെ അകന്നുനിന്നാൽ, ജാതിമതാതീതമായ യഥാർത്ഥമനുഷ്യത്വത്തിന് സ്ഥാനമെവിടെ എന്ന ചിന്തയാലാണോ, യോദ്ധുവായ അദ്ദേഹം കണ്ണടച്ചത്? മരണത്തിലും അവിടെയ്ക്ക് ഐക്യലോചനതന്നെ! ആ ലോചിഷ്ടസ്വേദം കണ്ണടയ്ക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്ല്ലോ.

10. സുഗൃതവികസപരം=സത്യംകൊണ്ടു വികസിച്ചത്. അഭൂതപരം=മുമ്പുണ്ടാകാത്തത്. ഒരൊറ്റ തോക്കിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട മൂന്നു വെടി ഒരാളെമാത്രമല്ല എല്ലാവരെയും പരിക്കേല്പിച്ചു എന്നതാണ് അഭൂതപുപ്ത. ഗാന്ധിജിയ്ക്കു പാഠിയ അപമൃത്യു മനുഷ്യലോകത്തെ മുഴുവൻ വേദിനിപ്പിച്ചു.

III

(അന്നന്ദ)

പുതുയുഗത്തിലെപ്പുരുഷവൃരിൽ
 പുരോഗനം ഗാന്ധിയുടെ തിരുമാറിൽ —
 പ്രശാന്തിയാകുന്ന പരദേവതയെ
 പ്രതിഷ്ഠിച്ചതായ മണിത്തൂക്കോവിലിൽ —
 ഇരുനൂറുമൊരൈമ്പതുംകോടിനാനാ —
 നരരെയുൾക്കൊണ്ട പെരുന്താവായിൽ —
 തെളിഞ്ഞ സത്യത്തിൻ വിളക്കെന്നെയ്യുമായ് —
 കൊളുത്തിവെച്ചൊരു ഭജനശാലയിൽ —
 വിവിധരാഷ്ട്രോപാഗതങ്ങളാം നീതി —
 വിചിന്തനങ്ങൾതൻ വിഹാരസത്രത്തിൽ —

പുതുയുഗം = നവീനോപജ്ഞാനങ്ങളുടെതായ ഈ കാലഘട്ടം. പുരോഗമൻ = മുമ്പേ ഗമിയ്ക്കുന്നവൻ. ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതാദർശങ്ങൾ ഈ ആന്തരികീയഗുണത്തിലും പുരോഗമനപരങ്ങളാണെന്നു ധ്വനി. മണിത്തൂക്കോവിൽ = ശ്രേഷ്ഠമായ ക്ഷേത്രാന്തർഗമം. വിവിധരാഷ്ട്രോപാഗതങ്ങൾ = പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വന്നുചേർന്നവ. ഗാന്ധിജിയുമായ! പല രാജ്യക്കാരും രാഷ്ട്രീയകാര്യലോചന നടത്തിയിരുന്നുവല്ലോ. അധസ്ഥൻ = താഴെയുള്ളവർ. അതിഥിവേഷം = അതിഥികൾക്കുള്ള മന്ദിരം. (ഗ്രെസ്സ് ഹൗസ്.) പൊരുൾ = തത്ത്വം (ധനമെന്നും). ശോകം = ദുഃഖനം. 'പ്രശാന്തിയാകുന്ന' എന്നു തുടങ്ങി കലവറയിങ്കൽ എന്ന് അവസാനിയ്ക്കുന്നതുവരെയുള്ള ഒരോരോ ഈരടിയും യഥാക്രമം മഹാത്മജിയുടെ ശാന്തിപരത്വം, ലോകത്തി

ഹരിജനങ്ങളെ നന്നിത്തധസ്ഥരെ-
 പ്പരിചരിച്ചതാമതിമിവേശ്വരത്തിൽ-
 കറാൻ-ബൈബിളു-പനിഷദാദികൾതൻ
 പൊരുളുകൾ വെച്ചു കലവറയിങ്കൽ-
 വെടിയുണ്ട് വീഴിക്കളഞ്ഞവനുമുൾ-
 പ്പെട്ടും നിന്നിലെങ്കിൽ, മനുഷ്യവർഗ്ഗമേ,
 അടുത്തകാലത്തു തല പൊക്കിപ്പി നീ
 കടുത്ത ശോകത്താൽ, കനേത്ത ലജ്ജയാൽ!

* ഭരതമേദിനിയ്ക്കിരുൾ നീങ്ങി സ്വയം-
 ഭരണമാമുഷസ്സുദിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കും
 മറഞ്ഞുപോയ് ചിതെന്നതിൻ കതിരവ-
 നൊരു തോക്കിൻ പുകച്ചുരുളായ കാരാൽ!

ലെ 250 കോടി മനുഷ്യരും ഒന്നെന്ന സമഭാവന, സത്യനിഷ്ഠ (വിശ്വാസ്യത) നീതി (രാഷ്ട്രമീമാംസാ) ബോധം, ഹരിജനോദ്ധാരണൽപരതപം, സർവ്വമതത്തപബോധം എന്നീ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് ഏതുകാലത്തും മാനനീയങ്ങളായ ഇത്തരം സമുൽക്കൃഷ്ടഗുണങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടവൻ ഒരു മനുഷ്യനാണെങ്കിൽ, മനുഷ്യവർഗ്ഗം വ്യസനിയ്ക്കുകയും ലജ്ജിയ്ക്കുകയും വേണം!

ഇരുൾ=അടിമത്തമെന്നു താൽപര്യം. നെട്ടംഒട്ടിനം: മേഘച്ഛന്നമായ നീണ്ട ദിവസം (ചീത്തദിവസമെന്നും). ഇന്ത്യയുടെ സ്വയംഭരണത്തിന്റെ ഉഷസ്സ് ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ച കതിരവൻ (ഗാന്ധിജി) മറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ലോകത്തിലെങ്ങും ഒട്ടിനും വന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു, ഗാന്ധിജിയുടെ സർവ്വരാജ്യസ്വാതന്ത്ര്യമെന്ന ആദർശം വെളിപ്പെടുന്നു. സുലഘ=നിസ്സാരം; കൈത്തോക്കുണല്ലോ. മ

ഇതിൻ ചെറുകുപ്പലകിലെങ്ങെ
 പതിപ്പിച്ചിലൊരു നെടുങ്ങിനത്തെ?
 സുലഘ്നവത്തോക്കിൻ കര വിറപ്പിച്ചു
 മലയെയും കരിയിലയെയുമൊപ്പം.
 കൊടുജാതിദോഷവിഷഗ്നളികയാം
 വെടിയുണ്ട തട്ടിപ്പിളൻ നെഞ്ചുമായ്
 സ്വമാതുളമിതൻ മടിത്തട്ടിൽ വീണ
 ശമപ്രവണന്റെ വിശുദ്ധരക്തത്തെ
 പൊടുന്നനെയൊപ്പിയെടുത്തിതോ ഭക്ത്യാ,
 പടിഞ്ഞാറെദിക്കും പ്രദോഷാംബരത്താൽ!
 ദിവിഷ്ഠർ കാണട്ടേ, നവനാമിദ്ധമ്—
 പ്രവാചകന്റെയും ശോപരിണാമം!

ലെയും കരിയിലയെയും—ധീരന്മാരെയും ഭീരുക്കളെയുമെന്നു
 സാരം. ജാതിദോഷവിഷഗ്നളിക—ഗാന്ധിജി മുഹമ്മദീയരോടു
 സവിശേഷാനുകൂല്യം കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കരുതിയാണ് ആ ‘ഹി
 ത്തമതഭക്തൻ’ തോക്കുണ്ടു പൊഴിച്ചത്. ശമപ്രവണൻ=ശാന്തിനി
 രത്നൻ. പ്രദോഷാംബരം=സന്ധ്യാസമയത്തെ ആകാശം. അംബ
 രശബ്ദത്തിന്നു വസ്ത്രമെന്നും അർത്ഥമുള്ളതിനാൽ ‘ഒപ്പിയെടുക്കുക
 എന്ന പ്രയോഗം വിശേഷിച്ചും മധുരമായിരിക്കുന്നു. ലോകസമാ
 ധാനകാംക്ഷികളായ പാശ്ചാത്യർക്കു ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശങ്ങ
 ലോടു തോന്നിയിരുന്ന ബഹുമാനത്തെക്കൂടി ഭക്ത്യാ, വിശുദ്ധരക്ത
 ത്തെ എന്നീ പദങ്ങൾ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. ദിവിഷ്ഠർ=സ്വർഗ്ഗത്തിലു
 ള്ളവർ. നവൻ=പുതിയവൻ. ശോപരിണാമം=അവസ്ഥാന്തരം.
 പ്രാചീനന്മാരായ കൃഷ്ണൻ, കൃഷ്ണ തുടങ്ങിയ ധർമ്മാധാരകന്മാരുടെ
 അന്തിമാനുഭവവും ഇപ്രകാരംതന്നെ ആയിരുന്നുവല്ലോ.

മിതാശിയാം നാഥനിതരലോകത്തും
സ്വദൃശ്യമനപഹം കൊടുപ്പാനായ് മുന്നേ-

- മുതിക്കൂട്ടിൽപ്പോയി മുളഞ്ഞ നീയെത്ര
കൃതിനി, നിമ്മലാഹവയപ്പിടയാടേ!
മുടന്തുകാലനാമൊരാടിനെത്തോളി-
ലെടുത്തൊട്ടു വഴി നടന്ന ബുദ്ധനെ
അതിശയിച്ചു, തന്നജാസഹജയെ
മുതിയിലെങ്കും പിന്തുടന്ന് ഗാന്ധിജി!
'ഒരുശവത്തെക്കൊണ്ടിഹ കാത്രിമെന്തേ?-'
ഒന്നാരു മാസത്തിൻമുമ്പൊരു സന്ദർഭത്തിൽ

മിതാശി=മിതമായിമാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ. ഭക്ഷണം വിശപ്പടക്കുന്നതു ഒരു ശേഷധമാണെന്നും, ശേഷധത്തിന്റേതെന്നപോലെ ഭക്ഷണത്തിന്റേയും സ്വാദുതയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, വിശപ്പുമാറുന്നതിൽക്കവിഞ്ഞു ഭക്ഷിക്കുന്നത് ഒരുതരം മുഷണമാണെന്നുമായിരുന്നു മഹാത്മജിയുടെ സിദ്ധാന്തം. സ്വദൃശ്യം=തന്റെ പാൽ. അനപഹം=ദിവസംതോറും. കൃതിനി=ധന്യ. നിമ്മലാഹവയ്=നിമ്ബ എന്നു പേരുള്ളവരും. ഗാന്ധിജി പതിവായി പാൽ കുറന്നു കുടിച്ചിരുന്ന നിമ്ബ എന്ന ആട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമത്തിന് എത്രയും ദിവസംമുമ്പുമാത്രമാണ്, മരണത്തിന്റെ കൂട്ടിൽ ചെന്നു മുളഞ്ഞത്. മുതിക്കൂട്ട് എന്ന പദം മരണം ഒരു രക്ഷാസ്ഥലമാണെന്നു വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. അജാസഹജം=ചെണ്ണാടാകുന്ന സഹോദരി. ബുദ്ധനെ അപേക്ഷിച്ച് ഗാന്ധിജിയുടെ മെച്ചം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു: ബുദ്ധൻ ആടിന്റെ 'പൂർവ്വികം പംഗുവാമേകനെ തന്റെ തോളത്തെടുത്തു' ബിംബിസാരന്റെ കൊട്ടാരംവരെമാത്രമേ പോയുള്ളു; ഗാന്ധിജിയാകട്ടെ, ആടിന്റെ

സ്വഗതമായ് ചോദിക്കുകയുണ്ടായിപ്പോ-
 ല, ഗാധദർശനനവിട്ടുന—ഓ ഓ,
 തിരുവിളിയും കാഞ്ഞാതുണിനില്ക്കയാ-
 യിരുന്നുവോ മൃത്യു, തദീയപാർവത്തിൽ!
 കരയെങ്ങീയശൽക്കടലിന്നാ? പ്രിയം-
 കരന്റെ വേർപാടാലനാഥരാകിലും
 കരയരുതു നാം: സദാ ശിഷ്യരുടെ
 കരളുപ്പല്ലോ ഗുരുവരനിഷ്ടം!

ചിന്നാലെ യമലോകത്തെക്കൂടി പോയി. സ്വഗതം=ആത്മഗതം. അഗാധദർശനം=ദീർഘദൃഷ്ടിയുള്ള ആൾ. (അപാരമായ തത്വജ്ഞാനം നേടിയ ആളെന്നും) തദീയപാർവത്തിൽ=അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ. പ്രിയംകരൻ=ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ. മഹാത്മജിയുടെ ആദർശങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നായിരുന്നു ഓർഭീകര അഥവാ മനസ്സെമര്യം. ആ ആദർശത്തിനെതിരായി നാം കരയുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമാവാൻ വഴിയുില്ലല്ലോ.

IV

അടിപെട്ടിതു ഗാന്ധിയും കൊല—

യ്ക്കി;ടിവെട്ടോറതുപോലെയാൽ ജനം:

വെടിയുണ്ടകളെങ്ങു? മാദ്യം

വെടിയാത്താത്തിരുന്നെഞ്ചമെങ്ങുവാൻ? 1.

മടിയാതവിടുന്നു നമ്മൾത—

ന്നടിമച്ചങ്ങല വെട്ടിയില്ലയോ?

വെടിവെക്കുകതന്നെവേണമി—

പ്പിടിക്കേടിന്നു;—തു ചെയ്തു നീതിമാൻ! 2

വരദന്റെ ശിർസ്സിലെയ്ക്കുതാൻ

ദൂരമഷാംഗുലിയാതു നീട്ടി നീ:

1. മാദ്യം വെടിയാത്ത—മരണാവസരത്തിലും ‘ഹാ റാം’ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്തത്. നെഞ്ച്=മാറ (ഏതെങ്കിലും.)

2. മടിയാത്ത—മററുള്ളവരെപ്പോലെ അലസമായി വീക്ഷിക്കാതെ. അന്യർ സ്വാർത്ഥപരതപംകൊണ്ടോ ഭീരുതപ്രകാരംകൊണ്ടോ അടിമത്തത്തെ എതിർക്കാൻ മടിച്ചു; ഗാന്ധിജിയാകട്ടെ, അസാധാരണമായവിധം അതിനെ വെട്ടിമാറ്റി. ഈ പിടികേടിന്നു—(സർവ്വവർത്തിക്കും എന്നു വിവരീകരിക്കണം) വെടിവെക്കുകതന്നെവേണം. നീതിമാൻ—പ്രകൃതത്തിൽ ഘോരമായ നാശനാശം ഗോഡ് സേ; വിവരീകരിക്കണമെന്നു.

3. വരദൻ=അനുഗ്രഹദേവൻ. ദൂരമഷാംഗുലി=കൈകോപമാകുന്ന ചുണ്ടുവിരൽ. നരണ്ഡലം—മനുഷ്യസമൂഹം. വൃ

നരമണ്ഡലമേ, ശൗൻ പുകാ—

സുരനോ നിന്റെ കൃതജ്ഞതാഗൃത?

3

തരസാ വെടിപ്പോറ, മൃത്യുതൽ—

പരനിസ്സംയമി വീണവേളയിൽ,

ശരതപ്പഗനായ ഭീഷ്മരെ—

ധര കണ്ടു ധ്രുവ,മീയുഗത്തിലും!

4

നലമൊത്ത മതങ്ങളെസ്സമം

വിലവെയ്ക്കുന്ന വിശുദ്ധചര്യനെ—

കൻ എന്നു പേരായ ഒരു അസുരൻ വളരെക്കാലം ശിവനെ തപസ്സുചെയ്തു. തന്റെ വിരൽ തലയിൽ വെയ്ക്കപ്പെട്ടവരൊക്കെ മരിയ്ക്കണമെന്ന് അനുഗ്രഹം വാങ്ങുകയും, അതു പരീക്ഷിപ്പാൻ വരാതാവായ ശിവന്റെ തലയിൽത്തന്നെ വിരൽ വെയ്ക്കാൻ ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്തതായി ഒരു പുരാണകഥയുണ്ട്. ആ പുകാസുരനിൽനിന്നാണോ മനുഷ്യവർഗ്ഗം കൃതജ്ഞത പഠിച്ചത്? ഇതിലുംമീതെ ഒരു കൃതഘ്നതയെന്തുള്ളി!

4. മൃത്യുതൽപരൻ=മരണത്തെ ആഗ്രഹിച്ചവൻ. സംയമി=ജിതേന്ദ്രിയൻ. ശരതപ്പഗൻ=ശരശയ്യയിൽ കിടന്നവൻ. ധര=ഭൂമി. ഈ യുഗത്തിലും=ഭോഗേഷ്ടയും ധർമ്മവൈമുഖ്യവും നിറഞ്ഞ ഇക്കാലത്തും; ദ്വാപരയുഗത്തിലാണല്ലോ, ഭീഷ്മരുടെ ശരതപ്പഗയനം.

5. നലമൊത്ത=നന്നയുള്ള. സമം=ഒന്നുപോലെ. വിശുദ്ധചര്യൻ=പരിശുദ്ധമായ ജീവിതത്തോടുകൂടിയവൻ. ഭവദീയൻ=അങ്ങയെസ്സംബന്ധിച്ചവൻ (ഹിന്ദു). ഒരു ഹിന്ദുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാ മതങ്ങളും സത്യമാണ്—(ഗ്രീതയിലെ 'യദായദാഹി.....')

തലചായ്ക്കുക ഹിന്ദുസംഘമേ—

കൊലചെയ്തോൻ ഭവദീയനാണുപോൽ!

5

ഗതശങ്കമഹിന്ദുഹിംസന—

വ്രതമോ, ഹൈന്ദവധർമ്മമാത്രമേ?

മത-ജാതിവിഭേദകർമ്മം

വിതറാപ്പിൻ, നിഗ്നാക്ഷരങ്ങളിൽ!

6

ധൃതസൗഹൃദനായ് മുഹമ്മദിൻ

മതമേ നമ്മോടു ചൊല്ലി ഗാന്ധിയും:

എന്ന പദ്യം കാർക്ക) അങ്ങനെയുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥഹിന്ദുവിനെ ഒരു ഹിന്ദുതന്നെയാണു് വധിച്ചതു് എന്ന വസ്തുത വ്യക്തിനിന്നു് ആകമാനം ലജ്ജാവഹമാണു്!

6. ഗതശങ്കം=ശങ്കകൂടാതെ. അഹിന്ദുഹിംസനവ്രതം=ഹിന്ദുക്കളല്ലാത്തവരെ കൊല്ലുക എന്ന വ്രതം. ആര്യരേ=ശ്രേഷ്ഠരേ; വേദാദികളുടെ ഉപജ്ഞാതാക്കളായ ആര്യവ്യക്തികളുടെ അനുയായികളെ. മത-ജാതിവിഭേദകർമ്മം=മതഭേദം ജാതിഭേദം തുടങ്ങിയവളി. നിഗ്നാക്ഷരങ്ങൾ=വേദത്തിലെ അക്ഷരങ്ങൾ. ജാതിമതഭേദങ്ങളൊന്നും ഹിന്ദുക്കളുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളായ വേദങ്ങളിലില്ല. വേദങ്ങൾ 'ഭേദങ്ങളറ്റ പൊരുളിനെ കാഹളമുതി വാഴ്ത്തുന്നവ'യാണല്ലോ.

7. ധൃതസൗഹൃദൻ=സ്നേഹത്തോടുകൂടിയവൻ. ഹിതഭാഷികൾ=ഹിതം (വേണ്ടതു്) പറയുന്നവർ. ഏകകണ്ഠർ=ഒരേ ശബ്ദത്തോടുകൂടിയവർ. മുസൽമാൻസമാജം=മുസ്ലീംസംഘം; മുഹമ്മദൻബി അനുയായികളോടു അനുഷ്ഠാനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഉപദേശിച്ച സർവ്വജനസാഹോദര്യംതന്നെയാണു്, ഗാന്ധിജിയും ഉപദേശിച്ചതു്. ഹിതഭാഷികൾ (പ്രവാചകന്മാർ) എല്ലാവരും ഏക-

ഹിതഭാഷികളേകകണ്ഠർത്ഥൻ.

സതതം, ശ്രീ മുസൽമാൻസീമാജമേ.

7

ഗുരരക്ഷകനന്തരിച്ചുപോയ്:

തരുവാനാരഭയം നമുക്കിനി?

ഒരു മിന്നൽമിടിപ്പുമാത്രമായ്—

വരുമോ, ഭാരതമുക്തിസൗഭഗം?

8

മതി ശങ്കകൾ: മാതൃഭൂമിനെ—

കൃതിപുത്രൻ വെടിയാ, മരിയ്ക്കിലും;

ഗതി കൈതുടരാം: നമുക്കു ത—

ദൃഢിതാൻ നേർവഴികാട്ടുമിനിയും.

9

കണ്ഠർത്ഥൻ (ഭരതത്തപത്തെത്തന്നെയാണ് ഉപദേശിയ്ക്കുന്നത്.)
സതതം=എന്നെന്നും.

8. ഗുരരക്ഷകൻ—ഉപദേശാവും രക്ഷിതാവുമായ ഗാന്ധിജി. ഭാരതമുക്തിസൗഭഗം=ഇന്ത്യയുടെ മോചനത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം. ഗാന്ധിജിയുടെ നിർമ്മാണത്തോടുകൂടി സ്വാതന്ത്ര്യം നിശ്ചയമായേയ്ക്കുമോ എന്ന് ആശങ്ക.

9. കൃതിപുത്രൻ—(മാതൃഭൂമിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയതുകൊണ്ട്) കൃതാർത്ഥനായ പുത്രൻ. മരിയ്ക്കിലും—‘ജനനീജനമൃത്യുസ്വസ്ഥാദപിഗരിയസി’ എന്നുണ്ടല്ലോ. ഗതികൈതുടരാം=വീണ്ടും മുന്നോട്ടു പോകാം. തദ്ദൃതി=അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകാശം; ഉപദേശങ്ങളെന്നു താല്പര്യം. ഇനിയും=ഇനിയും.

ദരിദ്രനാം ഗാന്ധിജി കൊണ്ടുവന്നത-
 നൊരിപ്പരായിത്വവിമുക്തിദൂതിയെ
 കരിമ്പുഴക്കരക്കു ക്കണ്ടുതിന്നവാ-
 നൊരിയ്ക്കലും വിട്ടുകൊടുക്കുകില്ല നാം!

10

10. ദരിദ്രനാം—ഗാന്ധിജിയുടെ ഭൗതികസ്വത്തോന്നുമുണ്ടാ
 യിരുന്നില്ല. പരായിന്യവിമുക്തിദൂതി=പാരതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നുള്ള
 മോചനമാകുന്ന ഐശ്വര്യം. കരിമ്പുഴക്കര—വഗ്ഗീയവാദികളും
 അതുപോലുള്ള പിൻതിരിപ്പന്മാരും. സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിലനി
 ത്താൻ സർവ്വമാ പ്രയത്നിയ്ക്കണമെന്നാശയം.

(കാകളി)

ആയിരമോടൊത്ത നൂറ്റിരുപത്തിമു-
 ന്നാമതാമാണ്ടിൻ മകരമാം മാസമേ,
 പെട്ടെന്നു നിന്നുദരത്തിലകപ്പെട്ടു,
 നഷ്ടമായ്പ്പോയ്, ജഗത്തിന്റെ സർവ്വവും!
 എല്ലാഗുണകൊണ്ടുമിത്ര മികച്ചൊരു
 കല്യാണരത്നം, നൃലോകചൂഡോചിതം
 എണ്ണതാണ്ടിന്നു മുന്മുണ്ടോ വിളഞ്ഞു ഹാ,
 സമ്പന്നമാമൃഷിഭൂവിൻ ഖനിയിലും?

മകരം—എററവും ബുദ്ധിയുള്ള ഒരു ജാതി വലിയ മത്സ്യം.
 ഗാന്ധിജിയെപ്പോലും വിഴുങ്ങിയ മകരമാസം പ്രസ്തുത മത്സ്യത്തെ
 അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. സർവ്വം=(ഭൗതികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ)
 എല്ലാസ്വത്തും. എല്ലാഗുണം—ശോഭ, അമൃതം, അമൃതം,
 ദാർഢ്യം, മംഗളദായകത്വം മുതലായവയാണ് രത്നത്തിന്റെ ഗുണ-
 ണങ്ങൾ. ഇത്തരം ഗുണങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയ്ക്കുമുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ.
 കല്യാണരത്നം=കല്യാണപ്രദമായ രത്നം. (എല്ലാ രത്നങ്ങളും കല്യാ-
 ണദായകങ്ങളല്ല.) നൃലോകചൂഡോചിതം=മനുഷ്യലോകത്തിന്നു
 മുഴുവൻ ശിരോലങ്കാരമാവാൻ പറ്റിയത്. സമ്പന്നം.....ഖനി—
 ലോകത്തിൽ ഏറ്റവുംമധികം മാതൃകാമനുഷ്യരുണ്ടായിട്ടുള്ളത് ഈ
 ആഷ്ടമീയിലാണ്. വിപത്തും=വിദേശീയരുടെ പലപ്പോഴുമുള്ള
 ആക്രമണം, ചൂഷണം, അടിമത്തം, മഹാഹാരായ ദേശീയനേതാ-
 കന്മാരുടേയും മറ്റും മരണം, വിഭജനം മുതലായ ആപത്തും. ഉ.

വന്ന വന്ന വിപത്തൊക്കെസ്സഹിച്ചുകൊ-
 ണ്ടിന്നലെയോളമുയിർക്കൊണ്ട ഭാരതം
 ഇന്നു മരിയ്ക്കുതാൻചെയ്തു, വെടിയേറ്റു
 വന്ദ്രൻ മഹാത്മജി വീണുതൊടൊപ്പമേ
 സൂര്യൻ മറവിലായ്; മഞ്ഞിലൂടേ മിഴി
 നീരങ്ങു തൂകി, നിറംകെട്ടു ദിക്കുകൾ;
 'മാരുതനും തുടാ വീപ്പുമുട്ടി; ഷണ-
 നേരം നിരാകമ്പമാ നരൈഘാസ്സുപം!
 കാരുണ്യമുന്തിയാമിപ്പതിതപ്രജോ-
 ഭാാരകൻ പേഞ്ഞഴുനേല്പാൻ സ്വജീവനെ,
 ചോരയൊലിച്ചു മുറിപ്പെട്ട തന്തിര-
 മാറിനകത്തെയ്ക്കുയച്ചിതോ സർവ്വം!

യിർക്കൊണ്ടു=ജീവിച്ചു. 'കൈലാസം'മാസുഗമഃ പാത്ഥ'എന്ന ഗീത
 വചനം പാഠിച്ച ഭാരതം ഈ വിപത്തുകളെ അയഗണിച്ചു ജീവിച്ചു
 വെങ്കിലും, ഗാന്ധിജിയുടെ അത്യയത്തോടുകൂടി കദനഭാരം താങ്ങാ
 നാവാതെ മരിയ്ക്കുകതന്നെ ചെയ്തു (മൃതപ്രായമായിത്തീർന്നു)വെന്നു
 താല്പര്യം. മഞ്ഞിലൂടേ=മകരത്തിലെ മഞ്ഞു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.
 നിറംകെട്ടു=മഞ്ഞുകൊണ്ടു മങ്ങിയ (വൃസനംകൊണ്ടു വിവർണ്ണ
 ഊയ). ആ ദാരുണസംഭവം എല്ലാ നാടുകളെയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു
 വെന്നു വ്യാഗ്രം. ആ നരൈഘാസ്സുപം=പ്രാത്ഥനായോഗത്തിലെ
 ആറുജട്ടമാകുന്ന കടൽ. പ്രകൃതിയോടൊപ്പം മനുഷ്യാശ്രമിയും
 നിശ്ചേഷ്ടമാകുന്നു. പതിതപ്രജോഭാാരകൻ=എളിയവരെ ഉദ്ധരി
 യ്ക്കുന്ന ആൾ: ഗാന്ധിജിയുടെ 'ഉന്തിയെഴുന്നേല്പിന്നുവേണ്ടി എല്ലാ
 വരും തങ്ങളുടെ ജീവനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകത്തെയ്ക്കു' അയച്ചു
 വോ എന്ന് ഉൽപ്രേക്ഷ.

സാഹസക്കുതിച്ചുചെയ്യാലോ സദ്ഗുരു-
 സ്നേഹാദരാകലർ നിങ്ങൾ സഗദ്ഭരേ!
 ഇമ്മണിമെയിൽക്കടക്കുവാൻമോ,
 നമ്മളിലാരുടെയെങ്കിലും ജീവിതം?
 പ്രത്യഹം ധ്യാനാൽ ശിരസ്സിൽനിന്നോലുന്ന
 സ്ത്യാമൃതദ്രവംകൊണ്ടു സംക്ഷാളിതം,
 ഹൃദ്രയാം ശാന്തിതൻ തോർത്തിത്തുടയ്ക്കുവാൻ
 ശുദ്ധാതിശുദ്ധ,മിപ്പുണ്യകളേബരം;
 മുഖാരം നമ്മുടെ ജീവിതമോ, മത്-
 സ്സുദ്ധാപരസ്സരധപംസമലീമസം!

സാഹസക്കുതി—ഗാന്ധിജിയുടെ സ്വച്ഛദേഹത്തിൽ സ :
 പ്രാണനെ പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു എന്ന അവിവേകം. സഗദ്ഭരേ=സ
 ഹോദരർ. സദ്ഗുരുസ്നേഹാദരാകലർ=ശ്രേഷ്ഠനായ ഗുരുവിനോ
 ടുള്ള സ്നേഹത്താലും ആദരത്താലും വശംകെട്ടവർ. ഗാന്ധിജിയു
 ടെ ദേഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധി നമ്മുടെ ആത്മാ
 കൾക്കില്ലല്ലോ. അത് എടുത്തുപറയുന്നു: പ്രത്യഹം=ദിവസംതോ
 രും. സ്ത്യാമൃതദ്രവം=സത്യമാകുന്ന അമൃതദ്രവം. സംക്ഷാളിതം=
 നല്ലപോലെ കഴുകപ്പെട്ടത്. ഹൃദ്രയാം=ഹൃദയത്തിൽ. ശുദ്ധാതിശുദ്ധം=
 ഏറ്റവും പരിശുദ്ധം. പുണ്യകളേബരം=പാവനശരീരം. ധ്യാന
 നിരതരായ യോഗികൾക്കു ശിരസ്സിൽനിന്നു അമൃത പൊഴിയുമെ
 ന്നു യോഗശാസ്ത്രം. ഇവിടെ, സത്യത്തിലുള്ള അചഞ്ചലവിശ്വാ
 സംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മാനസികസംശുദ്ധി ശരീരത്തെയും പവിത്ര
 മാക്കുന്നു എന്നു താല്പര്യം. മുഖാരം=മോഹിതർ. മത്....മലീമസം=
 മതമന്വരംകൊണ്ടു തമ്മിൽത്തമ്മിൽ നടത്തുന്ന ഹിംസയിൽ മ
 ലിനം; ജീവിതത്തിന്റെ വിശേഷണം. നമ്മുടെ ജീവനെ ഗാന്ധി

മദ്യമൊഴിക്കാത്ത തീർത്ഥാടകപ്പിരിയിൽ;
ഇത്തിരം പെരുകിയിടാത്ത, പൊൻചെപ്പിൽ നാം!

മന്ത്രിതൻ പേക്കുത്തു കണ്ട മനംമടു-
ത്തത്രേ സ്ഥലമാറ, മത്മിച്ചു ബാപ്പുജി;
നിന്തേണ്ട, നിലുവാൻ വയ്യ, പോയ്ക്കൊള്ളട്ടെ
പുതുമ്പിയ്ക്കു ചേന്നതല്ലിട്ടിവുജീവിതം!
ബുദ്ധനും കൃഷ്ണവും താൻതാൻ തിരിച്ചുപോയ്
വത്തിച്ച ദേശമേ, ഗാന്ധിയ്ക്കുമാലയം,
‘ആർക്കുനാഹാരചര്യയാൽ പ്രാണനെ-
പ്പോക്കാ;—മതിൽധീരമൃത്യുതപമെന്തുവാൻ?

ജിയുടെ ദേഹത്തിൽക്കടന്നു തീർത്ഥാടകപ്പിരിയിൽ മദ്യമൊഴിക്കുന്നതുപോലെയും, പൊന്നുകുതിൽ ഇത്തിരം (കക്ക) പെരുകിയിടുന്നുതുപോലെയുമാണ് എന്ന്.

സ്ഥലമാറമത്മിച്ചു—മരിയ്ക്കുന്നതിന് ഏതാനും നാളുകൾക്കുമുമ്പ് മഹാത്മജി, തന്നെ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു മരണാൽ ലോകത്തിലേയ്ക്കു കണ്ടെത്തുകയെന്നുവേണ്ടെന്നു എന്ന്, ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. നിന്തേണ്ട—ഈ ലോകത്തിൽ ഇനിയും താമസിപ്പിയ്ക്കേണ്ട. പുതുമ്പിയ്ക്കു ചേന്നതല്ല—ഭൂമിയിലെ ജീവിതപാപകലുഷമാണ്: ഗാന്ധിയുടെ ദിവ്യം (സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു യോജിച്ചത്) ആണല്ലോ. ദേശമേ=ദേശംതന്നെ. ആലയം=വാസസ്ഥാനം. അനാഹാരചര്യ=നിരാഹാരവ്രതം. ധീരമായി ജീവിച്ച ഗാന്ധിജി ധീരമായ മരണത്തെയും അഭിലഷിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ്, വീരോചിതമായവിധമാകണം തന്റെ മരണമെന്ന് ഒരു അന്തഃസാരവുമായി പറഞ്ഞത്. പ്രാർത്ഥനയോഗത്തിൽ ബോധ്യം

തുക്കമരത്തിൽക്കരേറിയോ, സസ്തിതം
 തോക്കുണ്ടയേറോ മരിയ്ക്കുമാറാക ഞാൻ!
 എന്നാലിവാഞ്ചരിച്ചു നിർഭയൻ; തൻറെഞ്ചിൽ
 വന്നുപതിയ്ക്കുംചെയ്തു തോക്കുണ്ടകൾ.
 നന്നായ്ക്കഴിച്ചാനയാൾ ഗുരുഭക്ഷിണ;
 നമ്മൾ മുഷാശിഷ്യർ; നാഥനാം ഭക്തിമാൻ!

വീണപ്പോൾ മഹാത്മാജി പ്രദർശിപ്പിച്ചു ധീരത കണ്ടു .പ്രശംസിച്ചു
 ലോകത്തോട് അദ്ദേഹം, മരണത്തെ പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി എതിരേ
 ല്ലാൻ തനിയ്ക്കു സാധിയ്ക്കുന്ന പക്ഷമേ ആ പ്രശംസയർപ്പിയ്ക്കുന്നുള്ളു
 എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. നിർഭയൻ—ഗീതയുടെ സന്ദേശമനുസ
 രിച്ചു ജീവിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു പേടിയാറ്റവൻ മുഷാശിഷ്യർ=ശി
 ഷ്യത്വം നടിയ്ക്കുന്നവർ. ഗുരുവിന്റെ ആഗ്രഹം സാധിപ്പിക്കാത്ത
 നാം ശരിയ്ക്കുള്ള ശിഷ്യരല്ലെന്നും അതു സാധിപ്പിച്ചു നാഥനാമാ
 ണ് ഗുരുഭക്തിമാനെന്നും പരിഹാസം:

VI

(പാത)

ദില്ലിയിൽച്ചിർച്ചയെന്ന കുബേരന്റെ
 വെള്ളിമാമലയികലൊരു കോണിൽ
 അലംഗനനായ് ശുഷ്കംഗനായ് ജഗ-
 ദുദ്ധതിജ്ഞ തപം ചെയ്തിടുമി
 നിത്യകൃത്യമാം പ്രാർത്ഥനായോഗത്തി-
 നെത്തിടുന്ന മഹത്താം മുഹൂർത്തത്തെ
 കാത്തുനില്പായ് പരന്ന പുരുഷാരം,
 കാരാമന്നിളകാത്ത കടൽ പോലെ,
 അന്നരാംബുധിജ്ഞിനും യഥാകാലം
 വന്നുദിച്ചു, തൻവാർതികളെങ്കിലും
 നിന്നിരുന്നു ഹാ, ധായ് പിളർത്തി ഗൃഹി-
 ജ്ഞനതിന്നൊരു നീചർഹഗ്രഹം!

വെള്ളിമാമല=കൈലാസം; വെള്ളിമാമലപോലുള്ള മഹാ
 സൗധമെന്നർത്ഥം. കുബേരനത്രേ, കൈലാസനാഥൻ. ശുഷ്കം
 ഗൻ=(വൃതചയ്കളെക്കൊണ്ടു) ശോഷിച്ച അവയവങ്ങളോടുകൂടി
 യവൻ. പ്രാർത്ഥനായോഗമാകുന്ന ആ നിശ്ചലമായ ആരാക്കടലിൽ
 ഗാന്ധിജിയുടെ ആഗമനം വേലിയേറ്റം (ആറ്റൊരം) ഉണ്ടാക്കി
 എന്നു വ്യംഗ്യം. മോചനമില്ലാത്ത ഗ്രാസമായതുകൊണ്ടു രാഹു
 വിനു നീചനെന്ന വിശേഷണം ഉപപന്നമായിരിക്കുന്നു.

'പോരുമിത്രയുമാപ്തയാം മുക്തിതൻ
 മാറ കത്തിപ്പിളർന്നുകഴിഞ്ഞല്ലോ;
 വൈരദംബു വെടിഞ്ഞിനി, മത്സ്യർതൻ
 ചേരിയിൽത്തന്നെ ചേരുക നാ'മെന്നോ;
 'ആത്മരാമായല്ലാരുടെ കണ്ണീരാൽ
 സ്വാതന്ത്രവാടി നനയ്ക്കാത്ത നാ'മെന്നോ;
 'ലോഭമല്ല, ലംഭാവമാണ, ക്ഷയ-
 ലാഭമാം വ്യവസായം നരക്കെ'ന്നോ;
 ചക്രവർത്തിന്റെ ചന്ദ്രികയേതിരുൾ-
 മുക്കിലും വെണ്ണ വീഴും മുറയ്ക്ക'ന്നോ;
 'എത്തിടേണ്ടമിടത്തു ചെന്നെത്തുവാൻ
 സത്യമൊന്നേ വെളിച്ചം നമുക്കെ'ന്നോ;

ആപ്തയാംമുക്തി=കൈവന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം. മുക്തിയുടെ മാറ
 കത്തിപ്പിളർന്നുവെന്നത് ഇന്ത്യയെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചതിനെ സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്നു. മത്സ്യർതൻചേരിയിൽ—ഇതുവരെ മൃഗങ്ങളെയോ
 രാക്ഷസരെയോപോലെയാണ്, വർഗ്ഗമനുസരിച്ചാൽ നാം സമർത്ഥരോട്
 ചെരുമാറിയിരുന്നത്. സ്വാതന്ത്രവാടി=തൻകായ്മാകുന്ന പൂന്തോട്ടം.
 അനൂരുടെ ദുഃഖത്തെ നമ്മുടെ സുഖത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിയ്ക്കരുതെന്നർത്ഥം. ലോഭം=ധനത്തിലുള്ള അത്യാഗ്രഹം.
 അലംഭാവം=മതി എന്നു വിചാരം. അക്ഷയലാഭമാം വ്യവസായം=നശിക്കാത്ത ലാഭമുണ്ടാക്കുന്ന തൊഴിൽ. അലംഭാവം കൊണ്ടു
 അനശ്വരക്ഷേമം വരു എന്നു താല്പര്യം. ഇരുമുക്കും—പരിഷ്കാരമൊന്നുമില്ലാത്ത കുഗ്രാമമെന്നർത്ഥം. വെണ്ണവീഴും—
 പരിഷ്കാരവും ജീവിതസന്തുഷ്ടിയുമുണ്ടാകും. എത്തിടേണ്ടമിടം=പ്രാപ്യസ്ഥാനം.
 ഗാന്ധിജി പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കാറുള്ള വിഷയങ്ങളെയാണ് മേൽക്കാണിച്ച ഊരടികളിൽ സൂ

ഇന്നുപന്യസിച്ചീലാ, സരളമാം
സുന്ദരഭാഷകൊണ്ടുതിരുമുഖം.
ഭീമഘാതത്തെയപ്പിച്ചു തോക്കിനു
രാമനാമമൊന്നേകി വിരമിച്ചു!

വെട്ടു-കുത്തു-തീവെപ്പു-വെടികളാൽ-
പ്പട്ടപ്പറമ്പായ്ത്തീൻ പാരിലും
പാദപാരിയായ്ച്ചെന്നു ചെന്നേതൊരാൾ
സ്വാദുസൗഭാഗ്യവിത്തു വിതച്ചിതോ,
നന്മയെ ഏല്ക്കുമേതൊരു വൃദ്ധനു
കർമ്മപത്മതാൻ വിശ്രമമെന്നെന്നും,
അമ്മഹാനിതാ, വീണുകിടക്കുന്നു,
നമ്മുടെ നെഞ്ചുടഞ്ഞതിൻ ധൂളിയിൽ!

ചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. സരളമാം സുന്ദരഭാഷ—മഹാത്മജിയുടെ ഭാഷയുടെ സാരഭൂവും സൗന്ദര്യവും സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഭീമഘാതം=ഭയംകരമായ അടി. ഇങ്ങോട്ടുപറ്റുവീച്ച തോക്കിന്, അതിന്റെ പാപം തീരാനോ എന്നു തോന്നുമാറു രാമനാമം അപ്പിക്കുന്നു. രാമനാമത്തിന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടാണല്ലോ, ഫിംസാനിസ്താതനായ വ്യാധൻ മഹത്വമേറിയ ഋഷി(വാല്മീകി)യായി മാറിയത്.

വെട്ടു.....പാരിലും=വശ്ശീരുലഹളകൾ കൊടുമ്പിരി കൊണ്ടിരുന്ന നൗഖാലിയിലും മറ്റും കാൽനടയായിച്ചെന്നു മഹാത്മജി സർവ്വസാഹോദയ്യം പ്രസംഗിയ്ക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. കർമ്മപത്മം=പ്രവർത്തിയെടുക്കൽ. പതിവായി ചക്രയിൽ നൂൽ നൂറ്റിരുന്ന ആ വൃദ്ധകർമ്മയോഗി പണിയെടുക്കുന്നതിലാണ് വിശ്രമസുഖമനുഭവിച്ചിരുന്നത്. ധൂളി=പൊടി. നെഞ്ചു=ഹൃദയം; ആശകര. വെടിവെക്കുപ്പെട്ടതോടുകൂടി നമ്മുടെ ഹൃദയം ഉടഞ്ഞു ധൂളിയായിത്തീർന്നു; ആ ധൂളിയിലാണ് അദ്ദേഹം വീണുകിടക്കുന്നത്!

ലോകപൂജ്യരിലഗ്രിമന്നാതിഥ്യ-
 മേകിയ പുതുശീമോൻഭവനമേ,—
 തുല്യഭാവനാകിയ ബാപ്പുജി
 തെല്ലനാൾ വാണ ബിർളാസദനമേ—
 അല്ലിതിൻവരവോടെ നിലച്ചു നിൻ
 ദർശനാതിഥിപൂജാശുഭാജ്ജനം.
 നിന്നിൽനിന്നൊട്ടുനേരത്തിനുമുമ്പേ,
 പൊന്നുപശുതിതൻ തോളത്തിടംകയ്യും,
 ഊന്നുകമ്പുമേൽത്തുവലംകയ്യുമായ്—
 പ്പോന്നപോലല്ല, താവകീനാതിഥി

അഗ്രിമൻ=മുമ്പൻ. ആതിഥ്യം=വിരുന്നും. പുതുശീമോൻഭവനം=പുതിയ ശീമോന്റെ വീട്. കോടീശ്വരനായ ബിർളയെയാണ്, ഇവിടെ ശീമോനോടു ഉപമിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത്. ക്രൈസ്തവവേദപ്രഖ്യാതനായ ശീമോൻ, ഗലേലയിലെ നെയിൻപട്ടണത്തിലെ മഹാധനികനായ ഒരു യഹൂദപ്രഭുവായിരുന്നു; അദ്ദേഹം സ്വഭവനത്തിൽവെച്ചു കൃസ്തുവിന് ആതിഥ്യം നല്കുകയുണ്ടായി. അതുപോലുള്ള മറ്റൊരു കൃസ്തുവിന് വിരുന്നേകിയതുകൊണ്ടാണ് ബിർളാമന്ദിരത്തെ 'ശീമോൻഭവന'മെന്നു വിളിച്ചത്. അല്ല=രാത്രി; വ്യസനമെന്നും. ദർശനാതിഥിപൂജാശുഭാജ്ജനം=ദർശനോരായ അതിഥികളുടെ പൂജകൊണ്ടുള്ള പുണ്യം നേടൽ. വ്യവസായികളുടെ ലാഭലോലുപതം ധ്വനിയ്ക്കുന്നു. 'സത്തരെ അണയുമസ്ഥലമല്ലോ പുണ്യമെന്നു പറയുന്നതു ലോകർ' എന്ന കാളിദാസവചനമോർക്കുക. ഇനി ബിർളഗൃഹത്തിന് ഇതുപോലെ സത്തമനായ മറ്റൊരാതിഥിയെ ലഭിക്കില്ലെന്നർത്ഥം. പെട്ട

നികലെയ്ക്കു തിരിച്ചെത്തിയതയോ—
 സങ്കടമിതാരാനുമുഹിച്ചിതോ—
 തങ്കമെയിൽനിന്നസ്രമൊലിയ്ക്കുമി—
 ചെങ്കുതിരവന്നസ്താദ്രിയായി നീ!

വൈദ്യതദീപനേത്രലക്ഷം മിഴി—
 ച്ചാത്തയാം ദില്ലിഭേതിനെത്തേടിയോ,
 ഉന്നമിച്ചാഷ്വരാജ്യതേജസ്സതു
 ചെന്നുചേന്നുപോയ്, നക്ഷത്രലോകത്തിൽ.

*

*

*

*

ത്രീ—ആദ്യം എന്നു പേരായി ഗാന്ധിജിയെ ശുശ്രൂഷിച്ചുപോന്ന
 പൌത്രീ. ഉന്നമകവ്=ഉന്നമവടി. താവകീനാതിമി=നിന്റെ
 (ബിർളാഗൃഹത്തിന്റെ) വിജ്ഞാപനം. പോന്നപോലല്ല—ഗൃഹ
 ത്തിൽനിന്നു നടന്നുപോരികയും ഗൃഹത്തിലെയും എടുത്തുകൊണ്ടു
 പോവുകയുമാണല്ലോ ഉണ്ടായത്. അസ്ര=രക്തം. അസ്താദ്രി=
 അസ്തമയപവ്തം. അസ്താദ്രിയായി—ചെങ്കുതിരവൻ അവിടെ മ
 റന്നു! ഗാന്ധിജിയെ അകത്തെയും കൊണ്ടുപോയി.

ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള വൈദ്യതദീപങ്ങളെ ദില്ലിയുടെ കണ്ണു
 കളായി കല്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ആത്മ=ദുഃഖിത. ഉന്നമിച്ചു=ഉയർന്നു.
 സത്യം, അഹിംസ, ത്യാഗം, ശാന്തി ഇവയാണ് ആഷ്വരാജ്യത്തി
 ന്റെ ആദർശങ്ങൾ; ഈ ആദർശങ്ങളനുസരിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്നതി
 നാൽ ഗാന്ധിജിയെ ആഷ്ടമിയുടെ തേജസ്സായി അഗ്നിയവസായം
 ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നു. ഭക്തി കാണാൻ കൊതിച്ച ആ ദിവ്യ
 തേജസ്സ് നക്ഷത്രലോകത്തിലേയ്ക്കു ഉയർന്നു. മഹാമാർഗ്ഗമെന്നാണു
 നക്ഷത്രങ്ങളായി മാറുന്നു എന്നൊരു വിശ്വാസമുണ്ട്

VII

വ്യമാഭയാമഷ്പരിഭ്രമത്രപാ-
ഭൃതങ്ങളാം മർത്ത്യമുഖായുതങ്ങളാൽ
പരീതമായ്ത്തീൻ, പരേതനിന്ത്യതൻ
പിതാവകംപൂകിയ ബിർളതൻഗ്രഹം:

1.

പതച്ചു പറാത്ത ഏന്തരങ്ങളും
പകച്ചു, കർത്തവ്യവിമുഖതോദയാൽ;

1. വ്യമാ.....ഭൃതങ്ങൾ=ഭുജം, പേടി, കോപം, അമ്പരപ്പ്, ലജ്ജ ഇവയോടുകൂടിയവ. മർത്ത്യമുഖായുതങ്ങൾ=പതിനായിരക്കണക്കിനുള്ള മനുഷ്യമുഖങ്ങൾ. പരേതനിന്ത്യതൻ പിതാവ്=മൃതിയടഞ്ഞ രാഷ്ട്രപിതാവ്. മരണത്തിൽ സ്വാഭാവികമായുണ്ടാകുന്ന വ്യസനം, സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ഭാവി എന്തായിരിയ്ക്കുമെന്ന പേടി, ഘാതകന്റെ നേരെയുള്ള കോപം, അവിചാരിതവും അഭൂതപൂർവ്വമായതുകൊണ്ട് ഇനി എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെയുള്ള അമ്പരപ്പ്, സ്വന്തം രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ ജീവനെപ്പോലും രക്ഷിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നും ഒരു ഇന്ത്യക്കാരനാണല്ലോ ഇതു ചെയ്തത് എന്നുമുള്ള വിചാരത്തിൽനിന്നുണ്ടായ നാണക്കേട് ഇതെല്ലാമായിരുന്നു, അപ്പോൾ ബിർളാഗ്രഹത്തിനു ചുറ്റും കൂടിയ ആളുകളുടെ മുഖത്തു സ്തുരിച്ചിരുന്ന ഭാവങ്ങൾ.

2. കർത്തവ്യവിമുഖതോദയാൽ=ഇനി എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാത്തതുകൊണ്ട്. ആ സംഭവം ഏതു ധീരനെയും കരയിയ്ക്കു

കരച്ചിലെന്തെന്നറിയാത്ത കൺകുടും
നനച്ചു, നാഥന്റെ തണുത്ത കാലുകളെ! 2

കിടച്ചിരിയ്ക്കില്ല മുതിയ്ക്കി,തിൻവിധം
വിശുദ്ധമാം ജീവിതമാണിതേവരെ;
മുടിഞ്ഞിരിയ്ക്കില്ല ജഗത്തിനി,ത്രയും
നിരപ്പമായോരു നിധിപ്രകാശവും! 3

“അഖണ്ഡസത്യാത്മകനേകനച്ഛനെ-
ന്നിരിയ്ക്കെ, മക്കൾക്കൊരനൈകൃതമാക്കുമോ?”
ഇതാണു ചോദിച്ചതു ഖാപ്പ; ഭിന്നതാ-
പ്രഗായകക്കെന്തി,തിൽമേലപസപരം.? 4

കയും അമ്പരപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു താല്പര്യം. ധീരധീരനായ
ജവഹർലാൽപോലും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞതോടുകൂടി. കാലുകളെ നന
ച്ചു—ആളുകൾ കണ്ണീർ വാർത്തുകൊണ്ട് കാലിൽ നമസ്കരിച്ചു.

3. നിരപ്പം=വിലമതിപ്പാൻ വയ്യാത്തത്. നിധിപ്രകാ
ശം=ശ്രേഷ്ഠമായ നിക്ഷേപം. മരണത്തിന് ആ പരിശുദ്ധജി
വിതംപോലെ അത്രയും മികച്ച ഒരു നേട്ടവും ലോകത്തിന് ഇത്ര
അമൂല്യമായ ഒരു നിധിയുടെ നഷ്ടവും ഇതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിരി
യ്ക്കയില്ല.

4. അഖണ്ഡസത്യാത്മകൻ=പരിപൂർണ്ണസത്യസ്വരൂപൻ.
ദാർശനികന്മാരെപ്പോലെ ഈശ്വരൻ സത്യമാണെന്നു ഗാന്ധി
ജിയും പലവരുമുണർപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭിന്നതാപ്രഗായകർ=
(ജാതിമത)ഭേദങ്ങളെക്കുറിച്ചു പാടുന്നവർ. വഗ്ഗീയവാദികൾക്കു
ഗാന്ധിജിയുടെ സൗഭാഗ്യസന്ദേശം അപസപരമായിത്തോന്നി.

അടഞ്ഞുപോയ്, മന്ത്രുഗണങ്ങൾതമ്മിലു-
 ഉളുപ്പിറപ്പിൻനില കണ്ട കണ്ണുകൾ;
 അടങ്ങി, സൗഭാഗ്യവിതാനവഹനിയെ-
 പ്പടത്തുവാന്തരി പാവനാധരം! 5

‘മദസ്ഥി പുണ്യസ്രവമാം ത്രിവേണിയിൽ-
 പ്പതിപ്പതിൻമുമ്പു, തവിച്ച ഭാരതം
 വിമോക്ഷതീർത്ഥാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞു’മെ-
 നശങ്കമായ് ചൊല്ലിയതൊത്തുവെങ്കിലും, 6

സ്വപത്രവീശ്വാഹതമുക്തിദേവതാ-
 പ്രതിഷ്ഠ പൂരിയ്ക്കുവതിനുമുന്നമേ--

5. ഉടപ്പിറപ്പിൻനില=സാഹോദര്യം. സൗഭാഗ്യവിതാന
 വഹി=സാഹോദര്യമാകുന്ന യാഗാഗ്നി. പാവനാധരം=(ലോക-
 ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ചലിപ്പിച്ചിരുന്ന) പരിശുദ്ധങ്ങളായ ചുണ്ടു്.
 ജനങ്ങൾതമ്മിലുള്ള സാഹോദര്യമാകുന്ന യാഗാഗ്നിയെ ഉരതിക്ക-
 ത്തിപ്പാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആ ചുണ്ടുകൾ ഇളകാതെയായി!

6. മദസ്ഥി=എന്റെ എല്ലു്. പുണ്യസ്രവം=പുണ്യമായ
 പ്രവാഹത്തോടുകൂടിയതു്. ത്രിവേണി=മൂന്നു നദികളുടെ സംഗമ
 സ്ഥലം. (പ്രയാഗം). ഗംഗ, യമുന, സരസ്വതി (അന്തർവാഹിനി)
 ഇവയുടെ സംഗമസ്ഥലമാണു് പ്രയാഗം. (ത്രിവേണി). പ്രയാഗം
 പുണ്യതീർത്ഥമാണെന്നത്രെ പൌരാണികമതം. തവിച്ച=(സ്വാത-
 ന്യത്തിനുവേണ്ടി ത്യാഗപൂർവ്വം) തപസ്സുചെയ്ത, സന്താപംപൂണ്ട
 എന്നും. വിമോക്ഷതീർത്ഥാഭിഷേകം=സ്വാതന്ത്ര്യമാകുന്ന തീർത്ഥത്തി-
 ലുള്ള സ്നാനം. താൻ മരിയ്ക്കുന്നതിനുമുമ്പു ഭാരതം സ്വതന്ത്രമാക-
 മെന്നു ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

അഹോ, മഹാഭൂർഗർ നാ—മചേഷ്ടമായ്—

ചുമഞ്ഞിതല്ലോ, ഗുരുവിന്റെ തൃക്കരം!

7

(യുഗകം)

കിടത്തി നാഥന്റെ പിളൻ മെയ്യിൽനി—

ന്നെടുത്തു മാറീടിന രക്തവസ്ത്രമേ,

ഇരുട്ടിനെപ്പാരിനു കൊണ്ടുവന്ന മ—

റൊറാത്തി നീ മായുകയില്ലൊരിയ്ക്കലും!

8.

ഉരസ്സും വീണ്ടു പുറത്തുപോന്നതാം

സ്വസത്തപമായ്ത്തോന്നിയ ഖാദിയാടയാൽ

7. സ്വമന്ത്ര....പ്രതിഷ്ഠ (അഹിംസയാകുന്ന) മന്ത്രത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു വരുത്തു (ആവാഹിസ്ത്വ)പ്പെട്ട സ്വാതന്ത്ര്യമാകുന്ന ദേവതയുടെ പ്രതിഷ്ഠ. ഭൂർഗർ=ഭാഗ്യംകെട്ടവർ. അചേഷ്ടം=ഇളകാത്തത്. സ്വാഭിലാഷം സാധിച്ചുവെങ്കിലും, പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മം പൂർണ്ണമാകുന്നതിനുമുമ്പു കൈകൾ നിശ്ചലങ്ങളായി. ഇത് അമംഗളസൂചകമായതുകൊണ്ടാണ് നാം ഭാഗ്യംകെട്ടവരാണെന്നു പറഞ്ഞത്. മന്ത്രത്തിന്നു രാജ്യകാൽമലോചന എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്.

8. ചെന്നിണംകലൻ ഖാദിവസ്ത്രത്തെ, ഇരുട്ടിനെ (ഭൂഖത്തെയെന്നും) കൊണ്ടുവന്നതും മായാത്തതുമായ (സാധാരണ സന്ധ്യ മായുമല്ലോ.) മറൊരാൾ അന്തി (സന്ധ്യാരാഗം) യായി രൂപണംചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നു.

9. ഉരസ്സും=മാറിടം. സ്വസത്തപം=സ്വന്തം സത്തപഗുണം. അന്തിമയാനസംജം=ശ്ശശാനയാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങിയത്. ശാശ്വതശാന്തിസഞ്ചയം=എന്നെന്നും നിലനില്ക്കുന്ന ശാന്തിയുടെ സമുച്ചയം; പരമസാത്തപികനായ ഗാന്ധിജി. പുതപ്പിച്ച ഖാദിവസ്ത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്തപഗുണമാണെന്ന് ഉൽപ്രേക്ഷ. സത്തപഗുണ

പുതപ്പണിഞ്ഞ, നിമയാനസജ്ജമായ്,-
കഴിഞ്ഞു ഹാ, ശാശ്വതശാന്തിസഞ്ചയം!

9

ക്ഷണേന നാനാകസുമങ്ങൾ ഗാന്ധിതൻ
സുകമസൗഗന്ധ്യമിയന്ന മെയ്യിനെ
പൊതിഞ്ഞു, ഭക്ത്യാദരകോമളങ്ങളാം
ജനവ്രജത്തിൻ ഹൃദയങ്ങൾ പോലവേ!

10

സഗൗരവം പുജിതനായ് ജനങ്ങളാൽ-
സ്സജീവനേക്കാൾ മൃതനായ ഗാന്ധിജി:
ഘ്രവക്ശമിജീവിതമാല പുണ്യമാ-
വതിന്നു കോക്കേണ്ടതു മൃത്യുപുഷ്പമാ!

11

വരിച്ചു, രാജ്യാധ്യതിജാഗത്രകനാ-
യിരുന്ന നേതാവൊരു ദീഗ്ഘനിദ്രയെ;

ത്തിന്റെ നിറം വെളുപ്പത്രേ. ശാശ്വതശാന്തി മുട്ടുപടവ ധരിച്ച
ശ്ശശാന്തത്തിലേയ്ക്കു പോവുകയായി; മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭാവി
സമാധാനരഹിതമായിരിയ്ക്കുമെന്നു വ്യംഗ്യം.

10. സുകമസൗഗന്ധ്യം=സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ പരിമളം. ഭക്ത്യാദരകോമളങ്ങൾ=ഭക്തികൊണ്ടും ആദരംകൊണ്ടും മൃദലങ്ങൾ. ഈ പദം ഹൃദയങ്ങൾക്കു പുഷ്പസാമ്യം വ്യഞ്ജിപ്പിയ്ക്കുന്നു. ആളുകൾ ഗാന്ധിജിയുടെ ദേഹത്തിൽ പുഷ്പങ്ങൾ പൊഴിച്ചു.

11. സാഗൗരവം=(മഹത്വത്തിന്നു യോജിച്ച) ഗൗരവത്തോടുകൂടി; തിയാവിശേഷണം. സജീവൻ=ജീവനോടുകൂടിയവൻ. ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുമ്പോഴത്തെക്കാളേറെ മരണാനന്തരം അദ്ദേഹം പുജിയ്ക്കപ്പെട്ടു എന്നർത്ഥം. മരണമാകുന്ന പുഷ്പംകൂടി കോത്താലേ ജീവിതമാലയ്ക്കു പൂർത്തിപ്പെട്ടു എന്ന്.

ചിരന്തനിദ്രാവശർ നമ്മളോ, മന-
സ്സേരിഞ്ഞുറങ്ങാതെ പുലർത്തി, രാത്രിയെ! 12

വയസ്സു രണ്ടായിരമാൻ—കൃസ്തുവിൻ
വധം നടന്നീടിന—കാളരാത്രിതാൻ
അനന്തതാരണ്യമൊടാപതിച്ചുവോ,
വിമോഹവൈവശ്രമിയറി ലോകരിൽ! 13

ഉദിച്ച പിറേന്നുചാത്തരാഗനായ്,
പ്രകൃത്യധീനതപവശാൽ പ്രഭാകരൻ;

12. രാജ്യോദ്ധ്യപിജാഗതുകൻ=രാജ്യത്തെ ഉദ്ധരിയ്ക്കുന്നതിൽ ഉണർവോടുകൂടി പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്നവൻ. ചിരന്തനിദ്രാവശർ=വളരെക്കാലമായി ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ. രാജ്യോദ്ധാരണത്തിൽ ഗുരുവോടൊപ്പം നമ്മൾ ജാഗരൂകരായിരുന്നില്ലെന്നു വ്യംഗ്യം. അദ്ദേഹം ദീർഘനിദ്രയെ (മരണത്തെ) വരിച്ചപ്പോൾ, നാം നിദ്രാ രഹിതരായി വൃസനിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

13. വയസ്സു രണ്ടായിരമാൻ—ഏതാണ്ടു രണ്ടായിരം കൊല്ലമായല്ലോ, കൃസ്തു കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ട്—ആ പഴയ (കിഴവിയായ) കാളരാത്രിതന്നെയാണിത്. എന്നാൽ താരണ്യത്തിന്നു കുറവൊന്നും വന്നിട്ടില്ല. ആപതിച്ചു=വന്നെത്തി. വിമോഹവൈവശ്യം=മോഹാലസ്യംകൊണ്ടുള്ള വശക്കേട്. കാളരാത്രി=മരണത്തോടുള്ള രാത്രി. കാളരാത്രിയുടെ താരണ്യക്കുറവിലായ് ആപാതജന്യമായ ദുഃഖത്തിന്റെ ഏകാന്തതയെ ധ്വനിപ്പിച്ചിരുന്നു.

14. ഉപാത്തരാഗൻ=പുറപ്പെട്ട(സ്നേഹത്തോടു)കൂടിയവൻ. പ്രകൃത്യധീനതപവശാൽ=പ്രകൃതിനിയമത്തിന് കീഴ്പെട്ടവനായ തുകൊണ്ട്. സ്വതന്ത്രനാണെങ്കിൽ, ദുഃഖാധിക്യംകൊണ്ടു സൂര്യൻ

തലേന്നു രക്ഷേതാക്ഷിതമായ ബാപ്പവിൻ
കളേബരത്തിന്റെ പകപ്പുപോലവേ! 14

ഉദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ പരസ്സഹസ്രമി-
ങ്ങു, ഉഗ്രതേജോഭരാം ദിവാകരർ
നമുക്കു നേരിട്ട നവീനമാകമി-
ത്തമസ്സ നീങ്ങും പുലർകാലമെന്നിനി? 15

സ്വകൃത്യം നിവ്ഹിയായുരായിരുന്നില്ലെന്നു ധ്വനി. രക്ഷേതാക്ഷിതം=
മോര പുരണ്ടത°. കളേബരം=ദേഹം.

15. പരസ്സഹസ്രം=എത്രയോ ആയിരം. ഉഗ്രതേജോഭ
രർ=ഉൽകൃഷ്ടമായ കാന്തിപ്പെരുമയോടുകൂടിയവർ. തമസ്സം=ഇരുട്ട്;
ഓലം. ആയിരക്കണക്കിൽ സൂര്യന്മാരുദിച്ചാലും, നമ്മെ ബാധിച്ച
ഈ പുതിയ തമസ്സിന് അന്തരീയുണ്ടാവില്ല!

VIII

(മാകന്ദമഞ്ജരി)

വാദ്ധ്യയിൽ മൺകുടിലൊന്നിൽ വിനീതമായ്—
പ്ലാഞ്ചന്താരകിഞ്ചനദേഹമതാ,
ഉന്മുഖമാനുഷലക്ഷപരീതമാം
വന്മണിമേടതൻ വെണോടത്തിൽ;
പ്രാണാത്യയത്തിലും പ്രീതമീയാനനം
കാണുവാൻ ദിവ്യരേ, കണ്ണൊപ്പവിൻ!

കണ്ഠമുതലുള കാലോളം ഖദർത്തുണി—
കൊണ്ടു പുതച്ചാച്ചുടച്ചു ഗാത്രം,

മൺകുടിലൊന്നിൽ—വാദ്ധ്യയിൽ ഒരു സാധാരണ ഇന്ത്യൻ ഗ്രാമീണനെപ്പോലെ നിരാഡംബരമായ ഒരു മൺകുടിലിലാണ് ഗാന്ധിജി പാർത്തിരുന്നത്. അകിഞ്ചനദേഹം=തന്റെതായി ഒന്നും ഇല്ലാത്തവന്റെ (നിസ്വന്റെ) ദേഹം. ഉന്മുഖമാനുഷലക്ഷപരീതം=മേലോട്ടു മുഖമാക്കിയ മനുഷ്യലക്ഷങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടത്. (ഗാന്ധിജിയുടെ മൃതദേഹം രാവിലെ എല്ലാവർക്കും കാണാൻവേണ്ടി ബർമ്മാഗൃഹത്തിലെ മട്ടപ്പാവിൽ കിടത്തുകയുണ്ടായി.) പ്രാണാത്യയം=ജീവനാശം. പ്രീതം=സന്തുഷ്ടം. ദിവ്യരേ=സ്വർഗ്ഗവാസികളായ ദേവാദികളേ. ദേവകൾക്കുപോലും, ആ മൃതദേഹം കാണുവോൾ കരച്ചിൽ വരുമെന്നു താൽപര്യം. ബർമ്മാഗൃഹം അത്യന്തമുകുകൊണ്ട്, ആകാശമാരികൾക്കു കാണാൻ ഇപ്പോൾ സൗകര്യമുള്ളതല്ലെന്നു ധ്വനി.

കണ്ടു വന്ദിച്ചവർ വന്ദിച്ചു പുഷ്പങ്ങൾ-
 കൊണ്ടു നിതാന്തം തടിക്കയായി:
 തുമലരല്ലോ, പിറപ്പിലേ ബാപ്പവിൻ
 കോമളസ്വപ്നമാമന്തരംഗം;
 ഹാ, മരിച്ചപ്പോഴോ, തദ്ബഹിരംഗവും
 പൂമയമായ്ത്തീൻ കാണെക്കാണ്!
 അത്തിരുമേനിയെ നന്നായിദൂർപ്പാ-
 നിത്തിരിട്ടിടി നഭസ്സിൽപ്പൊങ്ങി,
 പൊൽത്തൈളിരശ്മികളാകിയ പൂക്കളെ-
 തത്ര ചൊരിഞ്ഞാൻ പ്രഭാതാക്ഷണം!
 ആതുരപാശ്വസ്ഥവക്ത്രസുതങ്ങളാം
 ഗീതാ-കറാൻ-ബൈബിൾവൈഖരികൾ

ചടച്ച ഗാത്രം.—മിതഭക്ഷം കർമ്മനിരതനായിരുന്നതുകൊണ്ടു
 ശരീരം ഒട്ടും തടിച്ചിരുന്നില്ല. കോമള....രംഗം=മൃദലവും പരി-
 ശുദ്ധവുമായ മനസ്സ്. തദ്ബഹിരംഗം=അദ്വൈതത്തിന്റെ ശരീരം.
 കാണെക്കാണ്—മൃതദേഹത്തെ വന്ദിച്ചാൻ ചെന്നവരെല്ലാം പൂ-
 മാലകളുപ്പിച്ചിരുന്നു; തുമലർപോലെ മൃദലനിർമ്മലമായ മനസ്സിനി-
 ണ്ണിയതായിത്തീർന്നു, പുഷ്പമാലുങ്ങളെക്കൊണ്ടു തടിച്ച ആ ശരീ-
 രവും. ജനിയുന്മുഖം മനസ്സിനങ്ങായിരുന്ന സ്വപ്നത മരിച്ച
 പോല ശരീരത്തിനുമുണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ജീവിത-
 കാലത്തു പരേതൻ ആജ്ഞിച്ച സാംസ്കാരികാൽക്കഷ്ണം വൃത്തി-
 യുണ്ടു. പൂമയമായ്—ഒരേ അവസരത്തിൽത്തന്നെ ഹിന്ദുവായും
 മുസ്ലിമാനായും ജീവിച്ച ഭൂയിതലുനായ കബീർ അന്തരിച്ച

ആ മുതലേഹത്തെയന്യമായ് സ്ഥിതിച്ചി-
ട്ടാത്മീയശുദ്ധിയെക്കൈവളത്തി!

ബിർളാപ്രാസാദമേ, നിന്നോടിതാ, യാത്ര
ചൊല്ലി, മഹാത്മാവാം നിന്നതിഥി.
ശസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടല്ല, പുഷ്പമാലാങ്ങൾകൊ-
ണ്ടത്രയും ചേലിലലംകൃതമായ്,
ചോരാളർ നാലതുപേർ വലിയ്ക്കും പട-
ത്തേരിൽക്കരോറപ്പെട്ടുച്ചനേരം,
രണ്ടുവശത്തും മനുഷ്യാരാൽക്കെന്തി-
ലുണ്ടായിവന്ന നിരത്തിലൂടെ
യാമുനതീരത്തിലെണ്ണെഴുനുള്ളിനാൻ,
ശ്രീമാനാമലമ്ബകുവത്തി!

പ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം പുഷ്പയമായി മാറിയ കഥ
പ്രകൃതത്തിൽ അനുസ്മരിയ്ക്കുന്നതു നന്നു്.

പ്രഭാതസൂര്യനും മുതലേഹം ദർശിച്ചു പൂക്കളപ്പിയ്ക്കുന്നു! ആതു
രപാർവ്വസ്ഥവക്രസ്മൃതങ്ങൾ=ദുഃഖിതരായി ചുറ്റും നില്ക്കുന്നവരു-
ടെ വായിൽനിന്ന് ഒഴുകിയവ. ഗീതാ.....വൈഖരികൾ=ഗീത
യിലെയും ഖുർ-ആനിലെയും ബൈബിളിലെയും സൂക്തങ്ങൾ.
(എല്ലാ മതസ്ഥന്മാരും വന്ദിച്ചാൻ ചെന്നിരുന്നവെന്നു വ്യംഗ്യം.)
ആത്മീയശുദ്ധി=ത്തങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധി. മുതലേഹത്തിന്റെ അന്ത്യ
സ്ഥാനം വൈദികസൂക്തങ്ങൾക്കുപോലും പരിശുദ്ധി നല്കി!

പ്രാസാദം=മണിമാളിക. ശസ്ത്രം=ആയുധം. ചോരാളർ=പട-
യാളികൾ. യാത്ര ഒരു ചക്രവർത്തിയുടെ ചരമയാനംപോലെ സൈ-
നികരഥത്തിലായിരുന്നു; അതു 40 പടയാളികൾ വലിച്ചു. യ-

തിങ്ങിത്തെരുങ്ങി, ജനങ്ങൾ നടത്തെക്കാൾ ;
 മംഗളശംഖൊലികൾക്കിടയിൽ
 പൊങ്ങി, രഘുപതിരാഘവരാജാ:-
 മെങ്ങുമേ 'ഗാന്ധിജി കീജൈ'കളും.

രാജസുയാവസാനത്തിലവളം-
 മാചരിപ്പാനായജാതശത്രു
 അന്നു കാളിന്ദിയിലെയ്ക്കു നടകൊണ്ട-
 തൊന്നോത്തിരിയ്ക്കാ,മിന്നിരൂപസമം.

നീകചക്രവർത്തിയായതുകൊണ്ടു ശത്രുക്കളുടെ സ്ഥാനം പുഷ്പമാലു
 ങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു. യാമുനതീരം—യമുനയുടെ വക്കത്താണ്, ഗാ
 ന്ധിജിയെ ദേഹിപ്പിച്ച പ്രസിദ്ധമായ 'രാജഘട്ടം.' 'മനുഷ്യരാൽ
 കന്തരിലുണ്ടാരി' എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു, ആളുകൾ എത്രയും
 തിങ്ങിയും അമൃതക്കത്തോടുകൂടിയുമാണ് നിന്നിരുന്നതെന്നു ധ്വനി
 യുണ്ടു.

രാജസുയം=കുരു യോഗം. രാജസുയത്തിന്നുശേഷമാണ് ചക്ര
 വർത്തിയാകുന്നത്. അഭയം=യാഗാവസാനത്തിൽ നടത്തുന്ന
 സ്നാനം. അജാതശത്രു=യുധിഷ്ഠിരൻ. ഇരൂപസമം=ഡൽഹി. ചക്ര
 വർത്തിരപംകൊണ്ടുമാത്രമല്ല, ശത്രുക്കളില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഗാന്ധിജി
 ആ ഇതിഹാസപുരുഷനോടു സാദൃശ്യം വഹിയ്ക്കുന്നു. യുധിഷ്ഠിര
 ന്റെ അഭയംയാത്രയിൽ മാത്രമാണ്, ഡൽഹി നഗരം അത്രയും
 വലിയ ആരാധനാലയം കണ്ടതെന്നു സാരം.

VIII

(കാകളി)

അന്നിശ വററീ ക്രമാൽ ക്രമാൽ;—കാണായി,
ചെന്നിണച്ചേർപ്പരപ്പൊന്നു പൂവാശയിൽ:
ഇന്നലെയിന്ത്യയെ വീഴിച്ച രാക്ഷസ-
നിന്നുഷസ്സിന്റെയും നെഞ്ചം പിളർത്തിതോ!
മന്ദിരേ, മന്ദിരേ, ബാപ്പജി, ബാപ്പജി-
യെന്നതുമത്രം പ്രഭാതസങ്കീർത്തനം:
ഇന്നെരിതിയിൽദുഹിതളുമല്ലോ, നര-
ഘ്നത്തിനീശപരൻ വെച്ച മഹാനിധി!
വാനിന്റെ വലിച്ച നെഞ്ചുമിടിപ്പുകൾ
കാണമാറാക്കിപ്പറന്നു പതന്തികൾ:

ചെന്നിണച്ചേർപ്പരപ്പ്—പ്രഭാതത്തുടപ്പിനെ ചുവന്ന ചോര
ച്ചളിയാക്കിക്കല്ലിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. പൂവാശ=കിഴക്കെട്ടിക്ക്. വററീ—
വെള്ളം വരവുവോഴാണല്ലോ, ചേര പ്രതൃക്കുപ്പെടുന്നതും. ഇന്ത്യ
യെ—ഇന്ത്യയുടെ സർവ്വസ്വമായ രാഷ്ട്രപിതാവിനെ രാക്ഷ
സൻ—രാക്ഷസോപമനായ നാഥനും. പിളർത്തിതോ—വസ്ത്രീയ
വാദികൾ ഇതിലും കടുത്തതും ചെല്ലേയ്ക്കും എന്ന ആശങ്ക വ്യഞ്ജി
യ്ക്കുന്നു. മന്ദിരേ മന്ദിരേ=കാരോ വീട്ടിലും. എന്നതുമത്രം=എന്ന
തും മാത്രമാണ്. മഹാനിധി—അമൂല്യത വ്യഞ്ജിയ്ക്കുന്നു. പത
ന്തികൾ=പക്ഷികൾ. പാന്ന പക്ഷികൾ ആകാശത്തിന്റെ കാ
ണപ്പെടാവുന്ന നെഞ്ചുമിടിപ്പുകളാണെന്നും; അപ ശബ്ദിയ്ക്കുന്നുമു
ണ്ടല്ലോ. ആകാശത്തിന്റെ വികാരാധികൃത വ്യംഗ്യം. വലംഗു=

ഗദ്ഗദോന്മിശ്രമായ്ത്തോന്നീ ചെവികൾക്കു,
 വല്ഗുവെന്നാലുമവരിൻ കളസ്വപനം!
 എങ്ങുമേ ചിന്നെന്നു കണ്ണടച്ചു, നിറം
 മങ്ങിയ ദില്ലിതൻ മിന്നൽവിളക്കുകൾ:
 തങ്ങുതൻ ജ്ഞാതികളായ്നിന്ന താരങ്ങ-
 ളെങ്ങുപോയ് വാനിൽനിന്നെന്നു ചിന്തിക്കുകയോ?
 ഇന്ദ്രനീലാഭമാമംബരാരാമത്തിൽ
 നിന്നിരുന്ന തെളിതാരകപ്പക്കളെ
 മുൻനോക്കി നളളിയെടുത്തിരിയ്ക്കാം, ജഗ-
 ദ്രന്ദ്രനിൽക്കാലേ പൊഴിപ്പാൻ വിമാനഗർ!

ഭാവിയിൽത്താക്കുമെന്നിങ്ങലാണ്ടുള്ളു ചു-
 ള്വാവികൾ പൊങ്ങിയ കാളിന്ദിയാം നദി,
 ദേഹമഗ്നിയ്ക്കു കൊടുപ്പാൻ വരും മഹാ-
 ദേവനെയന്യമായൊന്നു ദർശിയ്ക്കുവാൻ,

മനോഹരം. ഗദ്ഗദോന്മിശ്രം = തൊണ്ടയിടച്ചുയോട്ടുകൂടിയത്.
 ചെവികൾക്കു—കേൾക്കുന്നവർക്കു. മിന്നൽവിളക്കുകൾ=വിദ്യുദീപ-
 ണങ്ങൾ. നക്ഷത്രങ്ങൾ മാഞ്ഞു; അവയ്ക്കു പുഷ്പരൂപം കല്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.
 അംബരാരാമത്തിൽ=ആകാശമാകുന്ന പുത്തോപ്പിൽ. മുൻനോക്കി
 —എല്ലാവർക്കും ആവശ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് അന്യർ നളളിയെടുത്തേയ്ക്കു
 മെന്നു മുൻകൂട്ടി കരുതി. വിമാനഗർ=ദേവകൾ (വിമാനസഞ്ചാ-
 രികൾ).

മഹാദേവനെ=ദേവതുല്യനായ ഗാന്ധീജിയെ; ശിവനെ
 എന്നും. ഗാന്ധീജിയുടെ തപഃകാഠിന്യം വ്യഞ്ജിയ്ക്കുന്നു. നവ
 ഭീഷ്മകി=പുതുതായി സന്ന്യസം സ്വീകരിച്ചവർ. വ്യസനാധി

നീലജലത്തിൽ നിഴലിച്ച തുപ്പലർ-
 കാലത്തുടപ്പായ കാഷായവസ്ത്രവും,
 വെൺനരച്ചാത്തിന്റെ ഭസ്മക്കുറിയുമായ്
 നിന്നാളൊരു നവഭിക്ഷുകി പോലവേ!
 ദുരദേശങ്ങളിൽനിന്നുമുപാഗത-
 നാരായ നൂറുനായിരമാറുകൾ,
 നേരം പുലർന്നപ്പൊഴെല്ലാമൊരാഴിയായ്
 മാറി വിശങ്കടമായ നദീതടം.
 എത്രയെന്നില്ലാത്ത നാനാവിധയുവ-
 വൃദ്ധബാലാബലാവഗ്നം നിരക്കയാൽ
 മത്സ്യലോകത്തിൻ ചുരുക്കം വരച്ചോരു
 ചിത്രമായ്തീർന്നു, സരിത്തിൻ മണൽപ്പുറം.
 ബിർളാഗൃഹംതൊട്ടു രാജഘട്ടംവരെ-
 ജ്വലിച്ച മാറ്റങ്ങളിൽ വൃക്ഷങ്ങൾകൂടിയും

കൃത്താലുണ്ടായ വൈരാഗ്യംകൊണ്ടോ, മഹാദേവനെ ദർശിക്കുന്ന
 തിന്ന കൂടുതൽ പരിശുദ്ധി നേടുന്നതിനുവേണ്ടിയോ ആകാം, കാ
 ലിന്ദി ഭിക്ഷുകിവേഷം പുണ്ടത്. ദുരദേശങ്ങളിൽനിന്നും—ദുരപ്ര
 ദേശങ്ങളിൽനിന്നുകൂടിയും. ഉപാഗതന്മാർ=വന്നെത്തിയവർ. വി
 ശങ്കടം=വിശാലം. നദീതടം ആഴിയായത് അതൂർത്തം. നാനാ....
വഗ്നം=പലതരക്കാരായ യുവാക്കളുടെയും വയസ്സന്മാരുടെയും കു
 ടികളുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും കൂട്ടം. സരിത്ത്=പുഴ. മനഃശുദ്ധി
 യുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തരൂപം അവിടെ ദർശിക്കുമായിരുന്നു. അല്ല
 ലിൻ മാനുഷദേഹങ്ങളെ ചുമന്ന്—യാത്രകാണാൻ വൃക്ഷങ്ങളിൽ

അല്ലലിൻ മാനുഷദേഹങ്ങളെച്ചമ-
ന്നല്ലോ നിലക്കൊണ്ടു, മഞ്ഞുകണ്ണീരുമായ്!

ദുർന്നിരോധത്തിൽനിന്നുപ്പിനെ വീണ്ടെടു-
ക്കുന്നതിന്നുണ്ണവത്തിങ്കലെയ്ക്കും, സ്വയം
ചെറുകൃത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ സഹോദര-
പ്പോർക്കടുപോരക്കടലിങ്കലെയ്ക്കുമേ,
സിദ്ധിയോരോന്നും തഴുകിത്തലോടിന-
വുദ്ധപാങ്ങുളാലാർ നടകൊണ്ടുവാ,
അദ്ധർമ്മോദ്ധാവണിപ്പടത്തേരേറി-
യത്രേ ഗമിച്ചു, തന്നന്ത്യശയ്യാപദം;
രഥ്യങ്ങളായ്നിന്ന പോരാളിമാർകളും
സത്യാനുശംസൈകവാഹികൾ സാമ്പ്രതം!

കയറിച്ചുടിയ മനുഷ്യർ ആ വൃക്ഷങ്ങളുടെ വൃസനഭാരമാണോ
എന്ന് ഉൽപ്രേക്ഷ.

ദുർന്നിരോധം—എല്ലാവരുടെയും നിഃത്യാപയോഗത്തിനുള്ള
ഉപ്പിന് നികുതി കെട്ടുന്നതു ധർശാസ്രസമ്മതമല്ല. ആ ദുഷിച്ച
സമ്പ്രദായത്തെ നീക്കുന്നതിന്നാണല്ലോ, ഭണ്ഡിക്കടൽപ്പുറത്തെയ്ക്കു
സത്യഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി ഗാന്ധിജി ശിഷ്യസമേതം പോയത്.
പോരക്കടലിങ്കലെയ്ക്കും—ഹിന്ദുക്കൾക്കു കൊടുമ്പിരിയെക്കാണ്ടി
രുന്ന നൗഖാലിയിലെയ്ക്കും മറ്റുമുള്ള യാത്ര അനുസ്മരിയ്ക്കുക. അ-
ന്ത്യശയ്യാപദം=ശൂശാന്തം. അണിപ്പടത്തേരേറി—സൈനികസ-
ന്നാഹങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അന്ത്യയാത്രയുണ്ടായത്. രഥ്യങ്ങൾ=
രഥം വലിയുന്നവ. സത്യാനുശംസൈകവാഹികൾ=സത്യത്തെ
യുദ്ധ അഹിംസയെയുംമാത്രം വഹിയ്ക്കുന്നവർ. ഗാന്ധിജിയാകുന്ന
സത്യവും അഹിംസയുമാണല്ലോ, രഥത്തിൽ.

(കേക)

പുണ്യമാം നിജകർമ്മം—
 യോഗത്താൽ പ്രസാദിച്ചു
 വിണ്ണിനാലയയ്ക്കപ്പെട്ടു—
 ദ്രവ പോലാകാശത്തിൽ,
 പറന്നു പൂവുവർഷിച്ചു—
 ചിരിച്ചു പോർവിമാനങ്ങൾ
 പരധർമ്മാചാര്യന്റെ
 ചരമപ്രയാണത്തെ:
 ഭൂരിതൌഘത്തിൻനേക്കു
 തീക്കുടക്കുകളെറി—
 ഞ്ഞിരുന്ന രണവീര—
 വ്യോമയാനങ്ങൾ തദാ

പൂവുവർഷിച്ചു.....വിമാനങ്ങൾ—ശ്ലശാണയാത്രയിൽ ഇ
 ന്താൻ വ്യോമസേനാവിമാനങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയുടെ ശരീരത്തിൽ
 പൂവുവർഷിച്ചുകൊണ്ട് അകമ്പടി സേവിച്ചിരുന്നു. അവ വിണ്ണി
 നാൽ (സ്വർഗ്ഗവാസികളാൽ) അയയ്ക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നു തോന്നും.
 പരധർമ്മാചാര്യൻ=ശ്രേഷ്ഠമായ ധർമ്മത്തെ—സത്യത്തെയും അഹിം
 സയെയും—അനുഷ്ഠാനരൂപത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുപോന്ന ഗുരു. ഭൂരി
 തൌഘം=പാപക്കൂട്ടം. തീക്കുടക്കു=ബോമ്പ്. രണവീരവ്യോമ
 യാനങ്ങൾ=യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ വിമാനങ്ങൾ. അധർമ്മത്തിന്റെ
 നേരെ ഇന്ത്യൻസേനയ്ക്കുള്ള അമച്ഛം ധർമ്മത്തിന്റെ നേരെയുള്ള

നാനാപൂക്കളെയത്രേ
 പൊഴിച്ചു, പേടിഞ്ഞാണ്ടൻ
 നാഥനാ തോക്കുണ്ടകൾ
 ചാടിച്ചു ശാന്താത്മാവിൽ.
 പകുതിതാഴെപ്പട്ട
 ഭാരതപതാകകൾ
 പണിഞ്ഞു, മൈനീറാക്കാൻ
 പോകുമസ്ഥിപ്പിയെ!
 ഏതു രാജ്യത്തിൻ കൊടി-
 കൂറ്റകൾ കനിഞ്ഞീല-
 നേ,തു കോയ്മതൻ മൺ-
 നാഡികളൊടിഞ്ഞീലാ?
 ഇതുപോലൊരു മഹാ-
 വൃതന്റേതെ ഭേദ-

ആദരവും വ്യഞ്ജനവും. പേടിഞ്ഞാണ്ടൻ—ചതിയായാണല്ലോ,
 വെടി വെച്ചത്. പണിഞ്ഞു=വണങ്ങി. നീറം=ചാരം. സ്ഥി-
 പ്പി—ഭാരതത്തിന്റെ പതാകയെ നിർമ്മിച്ചയർത്തിയതു ഗാന്ധി
 ജിതനെയല്ലേ? ഏതു രാജ്യത്തിൻ—ചരമവാർത്തയറിഞ്ഞ ഉടനെ
 എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും പതാകകൾ ദുഃഖസ്മാകമായി പകുതി താ-
 ളുപ്പെടുക്കുന്നുണ്ടായി. ലോകസമാധാനവാദിയായിരുന്നുവെന്നുകൊണ്ടാ-
 ണ്, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമത്തിൽ എല്ലാ കോയ്മകളുടേയും മൺ
 നാഡികളൊടിഞ്ഞത്. കനിഞ്ഞ കൊടികൂറ്റയെ കഴിഞ്ഞ മൺ
 നാഡിയാക്കിക്കുല്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ഭേദക്കുതി=ദേഹനാശം. ഇ-
 തിന്ന—ലോകത്തിന്ന് പ്രകൃഷ്ടവ്യക്തികൾ=ശ്രേഷ്ഠമനുഷ്യർ. സ-

ക്ഷതിയെക്കണ്ടിട്ടുണ്ടോ,
 കൃഷ്ണവിൻ പിമ്പീ ലോകം?
 പ്രകൃതിയ്ക്കത്രയൊന്നും
 വെമ്പലില്ലിതിനായി
 പ്രകൃഷ്ടവൃത്തികളെ-
 സ്തംഭിച്ചു കൊടുപ്പതിൽ!

ചെങ്കോട്ട-യമുനകൾ-
 കിടയിൽ വിശാലനി-
 ഷ്ഠകമാമിടത്തെത്തി
 ശവമഞ്ചത്തിൻ തുത്തേർ;
 സങ്കടം സഹിയാതെ
 കേണിരമ്പിയുകൊണ്ടു
 വൻകടലൊപ്പമു-
 ന്നിളകീ പുരുഷാരം.
 വൈജയന്തികപ്പത-
 പിൻറ മുനിറംകൊണ്ടു

മുൽകൃഷ്ടവൃത്തികളെ ആളുകൾ കണ്ടുമാനം ഉപദ്രവിയ്ക്കുമെന്നു പ്രകൃതിയ്ക്ക് അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട്, അവരുടെ റിനോത്തേനവേണ്ടി മഹാനാദര സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കാൻ അവർ അത്രയൊന്നും വെമ്പാറില്ല. രണ്ടായിരത്തോളം സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷമേ, കൃഷ്ണവിന്നൊത്ത മറ്റൊരാൾ ജനിച്ചുള്ളവല്ലോ.

ചെങ്കോട്ട=ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ റെഡ്ഫോർട്ട്. വിശാല നിഷ്ഠകം=വിസ്തൃതവും പരിശുദ്ധവുമായത്. പങ്കം=ചളി. വൈജയന്തികപ്പതപ്പ്—ശവശരീരം ത്രിദണ്ഡപതാകകൊണ്ടു പുതപ്പിച്ചി

രാജിച്ച വിചിത്രപു-
 ഷ്ടാകീണ്ണമാമഗ്നാത്രം
 രാജാഹരമത്തിൽനി-
 നിറക്കി വെള്ളപ്പെട്ടു,
 രാജഘട്ടത്തിൽത്തീർക്ക-
 പ്പെട്ടൊരു തറയിന്മേൽ
 തുടന്നു നിപതിച്ചി-
 തതിന്മേൽ, പ്പലതരം
 വിടൻ പുഷ്പങ്ങളും,
 നയനലക്ഷങ്ങളും;
 ഉയൻ 'രാഘവതി-
 രാഘവ' ഗീതത്താലു-
 മണൻറില, നഞ്ചിലാ,
 ഭീഷ്മനിദ്രിതൻ നാഥൻ!

തന്നുടെ ചൂടങ്ങോരോ
 മനുഷ്യമനസ്സിലും
 വിന്യസിച്ചുപരാശാ-
 മാറത്തു ചാഞ്ഞു സൂര്യൻ.

ജനത°. ഭൂനിറം=ഭൂമിനിറം. വിചിത്രപുഷ്ടാകീണ്ണം=നാനാവ
 ണ്ണപുഷ്പങ്ങൾ വിതറിയത°. രാജാഹരമം=രാജാക്കന്മാർക്കു യോ
 ജിച്ച തേര°. ഗീതത്താലും—'രാഘവതിരാഘവ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന
 ഗാനം ഗാന്ധിജിയ്ക്കു സർവ്വ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. നാഥൻ=നേ
 താവ°.

വിന്യസിച്ചു—ഇവിടെ നിക്ഷേപിച്ചു എന്നർത്ഥം. അവ
 രാശാമാറു=പടിഞ്ഞാറെദിക്കിന്റെ മാറ°. സൂര്യൻ അസ്തമിയ്ക്കു

ഉജ്ജ്വലിച്ചിത,പ്പോക്കു-
 വൈലോഹ കാളിനിയ്ക്കു-
 മുച്ചലദ്വീപികളി-
 ലുത്താപക്കനലുകൾ!
 കരളിൻ പിതൃദുഃഖാൽ-
 പ്പോലവേ പൈദാഹത്താൽ
 കരയും കിടാങ്ങളെ-
 ത്തോളത്തു കോറിദൂരാൽ
 ബാലരിൽ വാത്സല്യപ്പാ-
 ലത്രമേൽ തുകിപ്പോന്ന
 ബാപ്പുവെച്ചുണ്ടിക്കാട്ടീ,
 നോൽമ്പാൻ പുംസ്രീപുനഃ.
 ജാതിവർഗ്ഗാദിവിഭേ-
 ദങ്ങൾ കാണായിലങ്ങു:

സ്വേദം തന്റെ ചൂടും വെളിച്ചവും അഗ്നിയിലപ്പിള്ളുന്നു എന്നു
 വൈദികസിദ്ധാന്തം; ഇന്നു ചൂട് മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലാണ് നീ
 ക്ഷേപിച്ചത്. ആളുകളുടെ ഉള്ളിൽ ചൂട് വർദ്ധിച്ചു. ഉച്ചലദ്വീപി
 കൾ=ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിരകൾ. ഉത്താപക്കനലുകൾ=ചൂടു
 സന്തതിന്റെ കനലുകൾ. യമനയുടെ ഓളങ്ങളിൽ പതിഞ്ഞ
 പോക്കുമായിൽ കണ്ടാൽ ദുഃഖത്തിക്കനലുകളാണെന്നു തോന്നും.
 നോൽമ്പൻ—ദഹനദിവസം ഇന്ത്യ ഉപവാസവ്രതമനുഷ്ഠിക്കു
 യ്ക്കുകയായി. പശ്യയും ദാഹവും കൂടത്തു കരഞ്ഞുതുടങ്ങിയ കുട്ടിക
 ളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ അച്ഛനമ്മമാർ ചെയ്തത്, ബാപ്പുവിനെ
 ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. ബാപ്പുജിയുടെ ബാലവാത്സല്യം സർവ്വവി
 ദ്വീകമാണല്ലോ. നേതൃശ്ശൈലി=നേതാവിനെ കാണാനാണു

നേതൃദർശനവ്യഗ്ര-

രേപ്പേരും സമദഃഖർ;

ഇയ്യൈകൃം ക്രമാലേന്ദം

വ്യാപിച്ചാൽ—ബുരതോവി,

നിയുഭാഗ്യയല്ലെങ്കിൽ—

മരിച്ചിട്ടില്ലിദേഹം!

വർ. ഇയ്യൈകൃം—അന്ന് അവിടെക്കൂടിയ ജനങ്ങളിൽ കാണപ്പെട്ട ഏകും ക്രമേണ സ്വതഃ വ്യാപിച്ചാൽ, ഭാരതത്തിന്നു ഗാന്ധിജി ജീവിച്ചിരുന്നകാലത്തെപ്പോലുള്ള ശക്തിയും ശ്രേയസ്സും ലഭിക്കുമെന്നു സാരം.

XI

(കേക)

പരക്കൻഖദറിന്റെ
 ഭർഗയയിൽശ്ശയി-
 ചിരന്ന മഹഷിജ്ജ—
 വിശ്രമിച്ചരുളുവാൻ
 വിരിച്ച ചിതയിന്നേൽ-
 ശ്ശിഷ്യരിന്നെ,ഞൊന്നാലോ,
 വിറച്ച കരങ്ങളാൽ-
 ചന്ദനമുട്ടികളെ.
 വെട്ടുന്ന മഴുവിന്നും
 നൈസർഗ്ഗികാമോദത്താൽ-
 സ്പഷ്ടസമ്മാനം നല്കി-
 പ്പോരുന്ന പടീരമേ,
 ശത്രുവിൽപ്പോലും പ്രീതി
 പൂശിച്ച സുശീലന

മഹഷിജ്ജ—ഋഷിമാർക്കു യോജിച്ചവിധം. പരപരത വെ
 രാകുന്ന ഭർപ്പൽവിരിപ്പിലാണല്ലോ, ഗാന്ധിജി വിശ്രമിച്ചിരുന്ന
 ത്. എന്നാൽ ഇന്നു ചന്ദനമുട്ടികൾകൊണ്ടാണ്, കിടയ്ക്കു വിരി
 ച്ചത്. എന്തൊന്നാലോ—ദുഃഖംകൊണ്ടോ സംഭ്രമംകൊണ്ടോ
 എന്തോ. പടീരം=ചന്ദനം. നൈസർഗ്ഗികാമോദം=പ്രകൃത്യാ ഉള്ള
 ആമോദം (സന്തോഷം, സൗരഭ്യം.) സ്പഷ്ടസമ്മാനം=നല്ല സമ്മാ
 നം (വാസന). വെട്ടുന്ന മഴുവിന്നുപോലും മണമില്ലെന്ന ചന്ദനം

മെത്തയായ് ചുമയുവാൻ
നിൻചിറകാർത്തനൊ!

സന്നതബന്ധുജന-
ത്തിന്റെ കൈകളിലൂടെ
ചെന്നു പട്ടടത്തട്ടിൽ-
പ്പള്ളികൊറുകയായ് നാഥൻ:
ചന്ദനത്തിനു, വേണ-
മെങ്കിലി,ത്തിരുമെയിൽ-
നിന്നു ശീലിത്താം പേത്തും,
സൽക്കർമ്മസൗരഭ്യത്തെ!
തെല്ലിടറിയ മന്ത്രോ-
ച്ചാരമോടിടചേന്ന്
കല്യാണശംഖധ്വാനം
വാനത്തെത്തലോടവേ,

തന്നെയാണ്, ശത്രുവിനെക്കൂടി സന്തോഷിപ്പിച്ചുപോന്ന ഗാന്ധിജിയുടെ പററിയ ശയ്യ.

സന്നതബന്ധുജനം=നമസ്കരിച്ച (കുനിഞ്ഞെടുത്ത) ബന്ധുക്കൾ. സൽക്കർമ്മസൗരഭ്യം=നല്ല പ്രവൃത്തിയുടെ വാസന. ചന്ദനത്തിന്റേതിലും മീതെയാണ്, ഗാന്ധിജിയുടെ സൽക്കർമ്മസൗരഭ്യം! തെല്ലിടറിയ=(വ്യസനംകൊണ്ടു) ഗദ്ഗദ്പൂണ്ടു്. കല്യാണശംഖധ്വാനം=മംഗളസൂചകമായ ശംഖനാദം. തല്ലം=കിടയ്ക്കു (പട്ടട) ഉള്ളിലെത്തിയ്ക്കു്=തീവ്രദുഃഖം. ജഗദഭാഗ്യാഗ്നി=ലോകത്തി

ഉള്ളിലെത്തിച്ചിൻ ചെറു-

തായൊരംശത്തെക്കാട്ടും
കൊള്ളിയാൽക്കൊള്ളത്തിനാൻ
ബാപ്പവിൻ തല്പം പുത്രൻ.
നില്ലാതെയെത്തും മന്ത്രി-
ക്കടലേ, പ്രളയാബ്ധി-
ത്തല്ലലിൽപ്പോലും കെടി-
ല്ലിജ്ജഗദഭാഗ്യാനി!
പട്ടടയിങ്കൽനിന്നു

കൊഴിഞ്ഞ പൂവും ഗന്ധ-
മുട്ടിതൻതുണ്ടും തിരിക്കി-
ചെന്നെടുത്തെടുത്താഹാ,
കുട്ടിയെച്ചുടിക്കുകയായ്,
മടിയിൽസ്സൂക്ഷിക്കുകയായ്,
ക്രിഷ്ണരാജകുളങ്ങ-
പെണ്ണങ്ങൾ വിശേഷിച്ചും!

ഒൻറ ഭാഗ്യക്കേടാകുന്ന തീയ്യ. പട്ടട കൊള്ളത്തിയപ്പോൾ വൃന്ദ
നാകുലരായ ആളുകൾ തത്സമീപത്തെയും സമുദ്രംപോലെ തള്ളി
ക്കുറി. പ്രളയാബ്ധി അലച്ചുകേറിയാൽപ്പോലും നശിപ്പിക്കാൻ
സാധിയില്ല, ഈ അഭാഗ്യം. പ്രളയത്തിന്നു പിന്നും കത്തിക്കൊ
ണ്ടിരിയ്ക്കും! ഗന്ധമുട്ടി=ചന്ദനമുട്ടി. ക്രിഷ്ണർ=ഭദ്രവിതർ. പട്ടടയിൽ
നിന്നു കൊഴിഞ്ഞ പൂവും ചന്ദനക്കണ്ണവും പെടക്കാൻ ആളുകൾ
എത്രത്തോളം തിരിക്കിത്തീരക്കിയെന്നു പ്രയാഗഭംഗി വെളിപ്പെടു
ത്തുന്നു. പെണ്ണങ്ങൾ വിശേഷിച്ചും—സ്രീകരക്കാണല്ലോ, സ
ന്താനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വാത്സല്യവും, ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അ

പോയ് വെച്ചുകൊടുവിൻ വിട്ടി-
 ലിവയെസ്സഴ്ചകതരേ:
 പാവനാത്മവിന്റെയി-
 ള്ളരമാവശിഷ്ടത്താൽ,
 പൂവും ചന്ദനവും പോലെ-
 ത്തിണങ്ങട്ടേ, മാതു-
 ഭൂവിനെപ്പുജിയ്ക്കുവാൻ
 ഹിന്തുവും മുസൽമാനും!

നാലിടങ്ങളിൽനിന്നും
 നിഗ്ഗതങ്ങളാമെരി-
 മാലിനാൽക്കരിഞ്ഞ വ-
 ബുടുവീപ്പുകൾ പോലെ
 മേലോട്ടു പാറീ ചിതാ-
 ധൂമങ്ങൾ; ള്ളവത്തിന്റെ

ധീകം വിശ്വാസവും. പൂവും ചന്ദനവും പൂജാദ്രവ്യങ്ങളാണ്. മാതൃഭൂമിയെപ്പുജിയ്ക്കാൻ ഈ പൂവും ചന്ദനവും എന്നപോലെ, ഹിന്ദുവും മുസൽമാനും യോജിച്ചുകഴിയട്ടേ എന്നു കവിയുടെ ആശംസ. വളരെ വളരെ ആളുകൾ പാവനാത്മാവിന്റെ ഈ പരമാവശിഷ്ടത്തെ (പുഷ്പമാന്ദങ്ങളെ) പെരുകിയെടുത്തു സ്വഗൃഹങ്ങളിലെയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകയുണ്ടായി.

നിഗ്ഗതങ്ങൾ=പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടവ. ഏരിമാൽ=ഏറിയുന്ന ള്ളവം. ചിതാധൂമങ്ങൾ=ചിതയിൽനിന്നുയർന്നു പുകകൾ. നിർദ്വേഷം (സംഗവിഹിനം) ആയ ആകാശംപോലും ള്ളവസൂചകമായ നിലവസ്ത്രം ധരിച്ചു; ള്ളവകാലത്തു കറുത്ത വസ്ത്രം ധരിയ്ക്കുക മറ്റൊ

നീലവസ്ത്രത്തെപ്പൂണ്ടു
 നിർദ്വേഷം വിഹായസ്സം!
 മരുത്തിൻ തുണയോടേ
 മനമനമായ്പ്പുക-
 ചുരുളിനുള്ളിൽജ്ജ്വലി-
 ജ്ജ്വന്ന പാവകദേവൻ,
 ഇരുളിനധ്യേ പുത്തൻ
 പ്രകാശം വീശിപ്പോന്ന
 ഗുരുവര്യനെയെന്ന-
 പ്രജിപ്പാൻ തുനികയായ്!
 ഇമ്മന്നിനൊരു ചൂടും
 തൂവെളിച്ചവും ചേർത്ത
 വന്ദഹസ്സതാ, വഹ്നി-
 ജപാലോമ്മികളിലൂടെ
 അംബരപദത്തിലെ-
 ഞ്ഞെഴുന്നള്ളുന്നു; മേലിൽ-
 കണ്ഠയോഗമേ, നിന്നെ
 ഗ്ഗീതയിൽമാത്രം കാണാം!

ചാരമാണല്ലോ; ചിതാധുരംതന്നെ, കറുത്തവസ്ത്രം. ഇരുളിൻമധ്യേ
 —ഹിംസയുടെയും അസത്യത്തിന്റെയും മധ്യത്തിൽ. സംസാരം
 ഇരുട്ടാണെന്നു കണ്ടാണല്ലോ, ആഷ്ടഭാരതം 'തമസോ മാ ജോതിർഗ്ഗ-
 മയ' എന്ന് പ്രഘോഷിച്ചത്. പുത്തൻപ്രകാശം—സത്യത്തിന്റെയും
 അഹിംസയുടെയും സന്ദേശം. അനുപ്രജിഷ്ടകം=അനുവർത്തിഷ്ടകം.
 ചൂട്—കർമ്മവൃഗ്ഗത. തൂവെളിച്ചം—വിജയാശ. വന്ദഹസ്സ്=മഹാ-
 ത്തായ തേജസ്സ്. വഹ്നിജപാലോമ്മികൾ=തീനാളങ്ങളാകുന്ന തിര-
 കൾ. കണ്ഠയോഗമേ—നിന്നെ അനുഷ്ഠിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും
 ചെയ്ത ഗുരു ഇഹലോകം വിട്ടുപോയിക്കഴിഞ്ഞു!

കഴിഞ്ഞു ക്രിയയെല്ലാം;
 നടക്കും ശവങ്ങൾ പോ-
 ലൊഴിഞ്ഞു പുരുഷാരം;
 കരിഞ്ഞു ദിക്കോരോന്നും.
 പിന്നെയൊരഞ്ചുമുഹൂ-
 ത്തങ്ങളാലുഴറോടീ
 വഹ്നിമച്ചിതയിൽ-
 നിന്നെടുത്ത നവഭസ്മം
 ആബലോപവാസയാം
 രാത്രിയെലുരിപ്പിച്ചു-
 നാ,പാഞ്ചുനിലാവിനാ-
 ലക്താഷ്ടിഷ്ഠിചന്ദ്രൻ!

ക്രിയ—ദഹനകർമ്മച്ചടങ്ങ്; മനുഷ്യനിലടങ്ങിയ ക്രിയാശക്തി എന്നും. പുരുഷാരം ശവപ്രായമായെന്ന് അടുത്തുതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. കരിഞ്ഞു—ഇരുട്ടു വ്യാപിച്ചു. വഹ്നിമച്ചിതം=തിയ്യോടു കൂടിയ ചീത. ആബലോപവാസം=ഉപവാസം സ്വീകരിച്ചവരും. ആപാഞ്ചുനിലാവ്=വിളരിയ നിലാവ്. കറുത്ത പക്ഷത്തിലെ ഷഷ്ടിദിവസമാണ് ആ സംഭവമുണ്ടായത്. അഞ്ചുമുഹൂർത്തം=പത്തിരണ്ടുനാഴിക. നിലാവുതന്നെ ഭസ്മം.

XII

(കേക)

വൃദ്ധചന്ദ്രൻ ചില-
 വെൺകതിർക്കണ്ണങ്ങളെ
 ശ്രദ്ധയാ പെറുക്കുന്ന
 പുലർകാലത്തോടൊപ്പം
 അസ്ഥിസഞ്ചയനവും
 കഴിച്ചാനടുത്ത നാ-
 ഉശ്രദ്ധാൽക്കഴുകിയ
 കൈകൊണ്ടുതുറുപ്പുതൂൻ!
 അച്ഛൻ ചിതയിലെ-
 ച്ചുവലും കോരിയെടു-
 ത്തസ്ഥിഖണ്ഡങ്ങളൊടു-
 കൂടവേ യഥായോഗ്യം
 നൃസ്തമായ് കുരങ്ങുളിൽ,
 വിശ്വത്തിൻനിധിപോലെ,
 മന്ത്രിലക്ഷങ്ങളുടെ-
 യന്തരംഗങ്ങളിലും!

വൃദ്ധചന്ദ്രൻ=വൃദ്ധനായ (അസ്തമിച്ചാൻ തുടങ്ങിയ) ചന്ദ്രൻ.
 വെൺകതിർക്കണ്ണങ്ങൾക്ക് അസ്ഥിശകലങ്ങളോടുള്ള സാദൃശ്യം
 സ്പഷ്ടം. തുറുപ്പുതൂൻ—ദേവദാസ് ഗാന്ധി. നൃസ്തമായ്=നിക്കേ
 പിയ്ക്കപ്പെട്ടു. യന്തരംഗങ്ങളിലും—അവിടെ കൂടിയവർ ആ സാമ

ബാപ്പുവെട്ടെറിപ്പിച്ചു
 രാജപുത്രത്തിലിനി -
 ബ്രാഹ്മിപ്പുണ്ടഹാര്യമാം
 പരിശുദ്ധതമാത്രം
 ഇതൊരു പുതൂരിതം -
 മാസ്തികക്കല്ലാവർഷം;
 മതവണ്ണാദിവിഭേ -
 ട്തേളിളിവിടത്തിൽ.

ഭാരതത്തിലൊട്ടു -
 മന്യരാജ്യങ്ങളിലു -
 കൂരിലും പുരിയിലും
 മാറ്റിലും കടലിലും
 സ്വസ്ഥഗ്രഹത്തിനായ് -
 ചെന്നെത്തി ചിതാഭസ്മം,
 ഭവ്യനാമതിനുടെ -
 യുഗമസ്ഥനൈപ്പോലെ.

ഡാ ഭരതകാലത്തും മറക്കില്ലെന്നു സാരം. അഹാര്യം=ഹരിപ്പാൻ
 (കൊണ്ടുപോകാൻ) വയ്ക്കാത്തത്. പുതൂരിതം—അനുതീതംകൊണ്ട്,
 ചിലചില മതക്കാർക്കോ ജാതിക്കാർക്കോ മാത്രമുള്ളതാണല്ലോ.

സ്വസ്ഥഗ്രഹം=എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കുക. ഭവ്യൻ=
 ശുഭപ്രദൻ. യുഗമസ്ഥനൈപ്പോലെ—ഗാസ്തിജി ജാതാളുടെ ശ്രേ
 യസ്സിന് എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും എത്തിച്ചേന്നിരുന്നുവല്ലോ. ഗുരു
 ഭക്തൃദ്ഘോഷം=കനത്ത (ഗുരുവിനുള്ള) ഭക്തിയെ വിളംബരം
 ചെയ്യൽ; വീചിശ്ശെന്തെ ഭക്തൃദ്ഘോഷമാക്കിക്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗുരുഭക്തുദ്ഘോഷത്തോ-
 ടച്ചിതാഭസിതത്തെ-
 ചെറുതും വലുതും
 വീചിഹസ്തത്താൽ വാങ്ങി,
 പാരിലേതൊരു മഹാ-
 നദിയോ സമുദ്രമോ
 നൂറിരട്ടിച്ചിച്ചിലാ,
 നൈജമാം വിശുദ്ധിയെ?
 യമനയ്ക്കേറീ യശ-
 സ്സേ,ത്തി സൽസംഗം ഗംഗ-
 യ്ക്കുമലതപത്തിൻ മുക്താ-
 സരമായ് സരസ്വതി,
 ഗോമതി മതി തേടി,
 സരയു സസാരയായ്
 സോമജ സോൽക്കഷ്യായ്,
 ഗോദയ്ക്കു ഗുണംകൂടി,
 കാവേരി കാമംനേടി,
 നിളയ്ക്കു നിത്യക്ഷേമം
 കൈവനൂ, ക്ഷണംകൊണ്ടു
 പുണ്യപൂണ്ണയായ് ചൂണ്ണി,

നൂ. ഭസിതം=ഭസ്മം. വീചിഹസ്തം=തിരയാകുന്ന കയ്. നൈജം=
 തന്റെത. നദികളും സമുദ്രങ്ങളും 'വൃകൃത്യാ പരിശുദ്ധങ്ങളാണെന്നത്രേ,
 ഹൈന്ദവവിശ്വാസം; ചിതാഭസ്മസമ്പർക്കത്താൽ അവ
 ഞ്ചമടങ്ങു വിശുദ്ധങ്ങളായി

മുക്താസരം=മുത്തുമാല. ഗോമതി=ഗംഗയുടെ ഒരു പോഷകനദി. മതി തേടി=തൃപ്തയായി. സസാരം=സാരത്തോടുകൂടിയവര. സോമജം=നന്ദം. സോൽക്കഷ്യാം=ഉൽക്കഷ്ഠികവിയുന്നവര. ഗോദേ=ഗോദാവരി. കൂടി=ഏറി. നിള=പേരാറ. ചൂണ്ണി=ചെരിയാറ.

സമ്പൂതയായി പമ്പ,
 തെന്നാഴി ധന്യാത്മാവായ്
 സമ്പ്രതി സ്വജലത്തിൽ
 വീണ തദ്ഭസ്മാംശത്താൽ;
 ഭംഗമില്ലിപ്പൂസ്താംശം-
 തിന്നി,തു നദികളേ,
 നിങ്ങളിൽക്കാണാമെന്നും
 വെൺനരത്തരികളായ്!

ഗാന്ധിഗാന്തത്തിൻ ഭത്ത-
 ശേഷമാം ഭസ്മത്തിന്റെ—
 ശാന്തിചർച്ചനമുണ്ണ-
 ത്തിന്റെ—സന്നിധിയിൽത്താൻ,
 വിനാശ താങ്ങായോനെ-
 ത്താങ്ങിയ വടിയിതു-
 മന്യനസത്യദ്രഷ്ടാ-
 വിന്റെ കണ്ണടയിതും

സമ്പൂത=ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ. തെന്നാഴി=തെക്കെ കടൽ (കന്യാ
 കുമാരിയിലും ഭസ്മം നിക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി.) ഭംഗം=നാശം.
 ഈ ഭസ്മാംശം വെൺനരത്തരികളുടെ രൂപത്തിൽ എന്നും നിങ്ങളിൽ
 കാണപ്പെടും! ഈ വരികളിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ ചിതാഭസ്മത്തി-
 ന്റെ ശ്രേയസ്സരതയും, ശുദ്ധ്യതിരേകവും, അനശപരതയും പ്രതി-
 പാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭത്തശേഷം=(പരക്കെ) ഭാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ബാക്കിയായത്.
 ശാന്തിചർച്ചനമുണ്ണം—ശാന്തി എന്നവരക്കു പുശാനുള്ള(സുഗന്ധ)
 പൊടി. സന്നിധി=സമീപം. അന്യനസത്യദ്രഷ്ടാവ്=പരിപൂർണ്ണ
 മായ സത്യത്തെ ദർശിച്ചവൻ. ദുർഗ്ഗമസന്മാനൈകചാരി=(സാധാ-
 രണക്കു) നടപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള സന്മാഗ്ഗത്തിൽ മാത്രം ചരിച്ച
 വൻ(സത്യത്തിന്റെയും അഹിംസാദികളായ മറ്റു ധർമ്മങ്ങളുടേയും.

~~മേൽസൂത്രം~~ കൊട്ടുക -
~~മേൽ~~ തിരുത്തൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും
 നിശ്ചിതഘട്ടത്താൽ
 ചക്രവർത്തിപ്പിതൃം
 ഭാവികാലമേ, ഞങ്ങൾ
 സൂക്ഷിപ്പാൻ നിനക്കായി,
 മൈവിട്ട സിദ്ധാർത്ഥന്റെ -
 യല്ലാവശിഷ്ടം പോലെ.
 ഇതല്ല പദാർത്ഥം -
 ഉത്തമം കൂട്ടത്തെയും - സ്മര -
 ധീയെയും, ദേവിയെയും,
 സൂക്ഷ്മദർശനത്തെയും,
 നിർമ്മലതയെയും,
 നിശ്ചലത്വഗുണത്തെയും -
 നിശ്ശബ്ദം നിനക്കോതി -
 തന്നെ കൊണ്ടിരിക്കുമേ!

അധിപതിയുടെ സഞ്ചരിച്ചവൻ.) നിശ്ചിതഘട്ടത്താൽ = (ഉത്തമം കൂട്ടത്തെയും) പുറപ്പെട്ട ഘട്ടത്താൽ കൊണ്ടു നന്നാക്കൽ സമയം = സമയം (എല്ലാവരെയും ഒരേനിലയിൽ വീക്ഷിക്കൽ.) നിർമ്മലത = അമലമായ നെടപടി. സൂക്ഷ്മദർശനം = ഏതിന്റെയും ഉത്തമം കൂട്ടത്തെയും കാണൽ. നിശ്ചലത്വഗുണം = മനശ്ചഞ്ചലമല്ലാത്തതായ തത്വഗുണം. ഈ അഞ്ചു കൂട്ടങ്ങൾ സിദ്ധാർത്ഥന്റെ (ബുദ്ധന്റെ) ചര്യായോഗങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഭാവികാലമേ - ഇത്രയും മഹത്തമമായ ഒരു അമാനുഷൻ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്ന ഭാവികാലം പക്ഷേ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലെന്നുവരാം. ഭാവിയുടെ വിശ്വാസത്തിനും പരിശുദ്ധിയ്ക്കും വേണ്ടി ചിരാദർശനശേഷം, യടി, കണ്ണട, ചെരിപ്പ്, പുതപ്പ് എന്നീ അഞ്ചും സൂക്ഷിച്ചുവെക്കണം എന്നു സാരം. ഇവ സൂക്ഷിച്ചുവെപ്പാൻ എല്ലാമെന്തിനെന്നല്ല.

ഋഗ്വേദപരിഭാഷ

മൂന്നാം വാക്യം തയ്യാറായി

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ മലയാളത്തിലെ ഏക വിവർത്തനം ചെയ്ത, ഇന്ത്യയുടെ ആചാരസംസ്കാരത്തിന്റെ ഭണ്ഡാഗാരമായ ഋഗ്വേദസംഹിത നാലു വാക്യങ്ങളായിട്ടു അച്ചടിച്ചിറക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ മൂന്നാം വാക്യവും ഇതാ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

ഭാരതത്തിന്റെ അതിപ്രാചീനസംസ്കാരക്കലവരയുടെ താക്കോൽ, ഇന്ത്യൻ പ്രാദേശികഭാഷകളിൽ ഒന്നാമതായി കൈവന്നത് മലയാളത്തിനാണെന്നുള്ളതിൽ ഏതൊരു മലയാളിയാണ് അഭിമാനപൂർവ്വകമായിരിക്കാതിരിക്കുക? ഇന്ത്യയിലെ മറ്റൊരു ഭാഷയ്ക്കും കൈവന്നിട്ടില്ലാത്ത ഈ ഭാഗശേഖരത്തെ മലയാളികളേവരും മനംനിറഞ്ഞ ആഹ്ലാദാഭിമാനങ്ങളോടെ ആസ്വദിക്കട്ടെ!

നല്ല വെള്ളക്കടലാസിൽ കമനീയമായ അച്ചടി—കെട്ടുറപ്പുള്ള കാലിറക്കോ ബന്ധിച്ച്—മഹാകവിയുടെ കയ്യടയോടും ഹായയോടും കൂടിയ

ഒന്നാംവാക്യത്തിന് 14ക.

രണ്ടാംവാക്യത്തിന് 12ക.

മൂന്നാംവാക്യത്തിന് 14ക.

ഒറ്റക്കൊപ്പിയ്ക്കാവശ്യപ്പെടുന്നവർ പുസ്തകവിലയ്ക്കു പുറമെ പോസ്റ്റേജ് 1ക. 8ണ. കൂടി മുൻകൂർ അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

മാനേജർ, വള്ളത്തോൾ ഗ്രന്ഥാലയം,

ചെറുതുരുത്തി റ്റ തൃശ്ശൂർ, കേരള ഞ്ഞെയിറ